

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

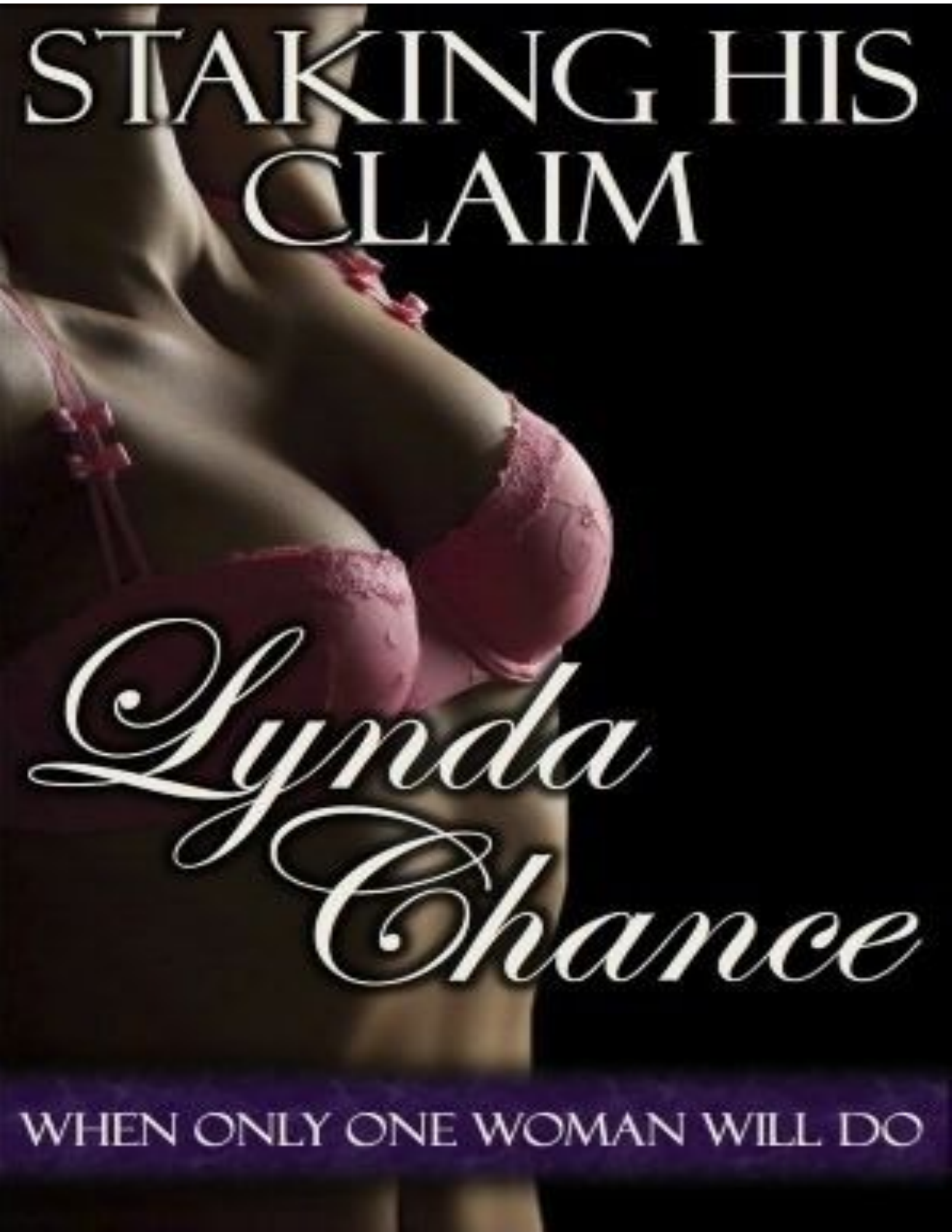
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A close-up photograph of a woman's upper body, wearing a pink lace bra. The background is dark, and the lighting highlights the texture of the lace and the contours of her skin.

STAKING HIS CLAIM

*Synda
Chance*

WHEN ONLY ONE WOMAN WILL DO

İDDIASINI ORTAYA KOYUYOR

tarafınd

an Lynda

Chance

Yirmi bir yaşındaki Elaina Ruiz, Raul Vega ile ilk kez tanıştığında üniversiteye yeni başlamıştır. Onun acımasız yoğunluğunun farkına vardığında, kendisini on sekiz yaşında bir birinci sınıf öğrencisi zanneden Raul'u düzeltmez.

Raul Vega, onsuz yapamayacağı bir kadınla hiç tanışmamıştır. Ta ki Elaina Ruiz'le tanışana ve onun kendisine ait olması gerektiğini anlayana kadar... Bu onun büyümesini beklemek anlamına gelse bile.

SMASHWORDS BASKISI

Hak İddia Etmek

Telif Hakkı © 2012 Lynda Chance

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, yazarın veya yayıncının açık yazılı izni olmaksızın, eleştirel yazılarda kısa alıntılarının kullanılması dışında, hiçbir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. makaleler veya incelemeler.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, yerler, işletmeler, karakterler ve Olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, gerçek olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Smashwords Sürümü, Lisans Notları

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Eğer bunu paylaşmak isterseniz

kitabı başka bir kişiyle birlikte okuyacaksanız, lütfen her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen Smashwords.com'a geri dönün ve kendi kopyanızı satın alın. Bu yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Adanmışlık

*Rita'ya,
Yardımları etrafıma serpilmiş altın tozu gibiydi.
Ve Clayton'a,
Çünkü . . . sadece çünkü.*

BİRİNCİ BÖLÜM

Raul Vega duvara yaslandı ve etrafındaki manzarayı inceledi. Karışık içeceğinin içindeki buzun erimesiyle oluşan yoğunlaşma, elindeki şeffaf yeşil bardağın etrafına sarılı kırmızı ve altın rengi peçeteyi ıslattı.

Onun burada ne işi vardı? Sosyal ortamlara hiç girmiyordu, zamanını çiftliğini işletmek ve bununla birlikte gelen günlük önemsiz şeylerle tüketiyordu. Bu saçmalıklara ayıracak zamanı yoktu.

Ama Brian ve Janie Canton sahip olduğu en yakın komşulardı ve doğruyu söylemek gerekirse arkadaşla da en yakın olanlardı. Janie, Raul'un Noel partilerine katılacağını herkese ve her şeye duyurmuştu ve sonunda, kalbi ne kadar soğuk ve buz gibi olsa da, yine de hayır diyememişti.

Şimdi burada durmuş, sırtı duvara dönük, sarışın güzel çiftin tüm ilçeyi eğlendirmesini izliyordu. Ev çok güzeldi, zengin bir şekilde dekore edilmişti ve Janie'nin *tatile dair* her şeye olan tutkusunu yansıtan ışıklar ve yeşilliklerle dolup taşıyordu.

Mide bulandırıcıydı.

Son bir saattir içtiği burbondan bir yudum aldı ve kaba saba biri gibi görünmeden ne kadar çabuk gidebileceğini düşündü.

Gözleri yakınında duran insanların oluşturduğu çemberde dolaştı. Biri sarışın, diğeri kızıl saçlı iki kadın yan yana durmuş, birbirlerinin cazibesine kapılmış, ikisi de onun dikkatini çekmek için yarışlıyordu. Geldiğinden beri onların kurnaz ve hesapçı gözlerinin tekrar tekrar kendisine döndüğünü hissetmişti. İkisi de uzun saçları ve manikürlü elleriyle aşırı derecede göz alıcıydı. Her ikisi de onu sohbele çekmeye çalışmış ve ikinci hararetle bakışından sonra kısa süreliğine vazgeçmişlerdi. Deneyimlerinden tekrar deneyeceklerini biliyordu.

Hep öyle yaparlardı.

Raul ikisiyle de ilgilenmiyordu. İkisi de aynı iki şeyi istiyor gibi görünüyordu. Onu sadece yataklarına almak ve sonra da banka hesabına ulaşmak. Bu tiplerle daha önce birçok kez karşılaşmıştı ve onlardan birini yatağa atmak ne kadar dikkat dağıtıcı olsa da, buna pişman olacağını biliyordu

Yarın. İkisi de kendisini bu durumdan kurtarmak için çekmesi gereken çileye katlanmasını gerektirecek kadar cazip değildi.

İtiraf etmeliydi ki, kırsal kesimin bu kadar uzağında uygun kadın seçenekleri sınırlıydı. San Antonio'ya gitmek her zaman bir seçenektir ama akılsızca seks yapmanın zevkleri, uzun yol ve çiftlikten ayrı zaman geçirme zorunluluğunun verdiği rahatsızlıkla her zaman hafifliyordu.

Bugünlerde buna degeceğini düşünmüyordu. Son zamanlarda tanıştığı kadınların hepsi şeffaftı. Hepsinin bir gündemi vardı. Ne zaman ve nasıl bu kadar şüpheli olduğunu bilmiyordu ama son zamanlarda karşısına çıkan ve samimi görünen tek bir kadın bile olmamıştı.

Janie'yi nereye yerleştireceğini tam olarak bilmiyordu. Komşusunun yeni karısı iyi görünüyordu. Yeterince güzeldi ve otuzlu yaşlarının ortasındaydı, daha önce hiç evlenmemişti. Sarışın ve hayat doluydu ve Brian'ın onun üzerine titrediğini biliyordu. Raul onun diğerleri kadar kötü olmadığını düşündü ve arkadaşının onu bulmuş olmasına sevindi. Ama yine de, Brian geçen yıl Houston'a yaptığı geziden yanında bir gelinle döndüğünde, bu tüm ilçede şok etkisi yaratmıştı. Ama Janie'nin gözü sadece Brian'daydı ve bakışları sürekli olarak kalabalık odada kocasınınkini buluyor ve hınzırca parlıyordu. Raul, Janie'nin kocasına duyduğu sevginin gerçek gibi görünmesinden çok etkilenmişti ve eğer Janie'nin bir art niyeti varsa bile bunu göremiyordu.

Evin içinde muhtemelen elli kişi vardı, mutfak ve oturma alanlarının etrafında gülüşüyor ve kaynaşıyorlardı. Kendini bu köşeye park etmişti ve geldiğinden beri yerinden kıpırdamamıştı.

Başka bir komşu olan John Garrett onunla konuşmak için yanına gitti. John'un karısı birkaç yıl önce ölmüştü ve adam neredeyse Raul kadar anti-sosyaldi.

"N'aber dostum?" Garrett yumuşak bir ses tonuyla sordu.

Raul çenesini kaldırarak belli belirsiz bir selam verdi. "Janie'ye şaka yapıyorum. Gitmeye hazırım."

Garrett başıyla onayladı. "Janie geldiğinden beri County ne düşüneceğini bilmiyor. Partiler ve saçmalıklar."

"Evet."

Garrett on iki ay boyunca karısına sadık kalmıştı ama Raul küçük kasabadaki dedikodulardan komşusunun o zamandan beri önüne gelenle yattığını biliyordu. Garrett, Raul'un İspanyol kökenli koyu renk saçlarının aksine kumraldı.

Kasabadaki herkes sarışındı. Meksika'ya bu kadar yakın olmak bir anomaliydi. İnsanların esmer olması gerekirdi ama Teksas Hill Country'ye yakın bu kırk mil karelik küçük kasabada çoğu sarışındı. Raul'un rengi her zaman dikkat çekerdi. Ve şimdi, aynı boydaki komşusunun yanında dimdik dururken, oraya geldiğinden beri onu izleyen iki kadın neredeyse salyalarını akıtıyordu. Raul iki kadının kendisini süzdüğünü gördü, artık bunu saklamaya bile çalışmıyordu.

Garrett alaycı bir tavırla konuştu. "Senin hakkın yoksa dostum, soldaki benim kamyonetimle eve gidecek."

Raul içkisinin geri kalanını devirdi ve söz konusu kadına gelişigüzel bir bakış attı. Onu dikkatle inceledi, can sıkıntısından başka bir şey hissetmeyi bekliyordu. Kadının gözlerinin onu üşüten ateşli ve yırtıcı bir bakışla parladığını gördü. Son baktığından beri hiçbir şey değişmemişti. Tıpkı diğerleri gibi görünüyordu. İyi vakit geçirmek için dışarıdaydı. Zengin bir adam için. Biraz seks için. Onun için hiçbir şey yapmamıştı. "Misafirim ol."

Raul, Garrett'ın kadına hamle yapmak üzere olduğunu biliyordu ki Janie, kolunu sırt çantası taşıyan genç, siyah saçlı bir kıza sıkıca sarmış bir şekilde odaya geri döndü. Kız kot pantolon ve pembe bir tişört giyiyordu, saçları at kuyruğu şeklindeydi ve yüzünde makyaj yoktu. Kız güzeldi, on sekiz ya da on dokuz yaşından fazla olamazdı ve Garrett'ın yanında donup kaldığını hissetti.

Raul kızın kim olduğunu bilmiyordu ama Brian'ın ona yakın zamanda annesini kaybetmiş bir yeğeninden bahsettiğini hayal meyal hatırlıyordu. Kız ufak tefekti ve Hispanik görünüyordu ve içinde olduğunu hiç fark etmediği bir koruma içgüdüğü uyanmıştı. Vücudunun gerildiğini hissetti ve yanında duran adama bir uyarı tısladı. "*Bunu aklından bile geçirme dostum, o sadece bir bebek.*"

Diğer adamın gözleri kıza dikilmişti ve Raul, Garrett daha iyi düşünmüş gibi görünüp dikkatini tekrar iki kadına çevirene kadar kendini tuttu.

Raul sakinleştirici bir nefes aldı ve o anı, izin vermeye hiç niyeti olmadığı bir dörtlü sosyal ilişkiye yakalanmaktan kurtulmak için kullandı. Garrett'in dikkatini genç kızıdan uzaklaştırmış olmasının rahatlığıyla, hem adamı ödüllendirmek hem de kendisini iki kadının pençesinden kurtarmak için konuştu. "İkisini de al. Ben bir iki daha alacağım."

Ev sahibinin kokteylleri karıştırdığı ve arkadaşları ve komşularıyla sosyalleştiği çalışma odasına girdi. Raul Brian'la göz göze geldi ve birkaç dakika içinde diğer adam ona bir iki daha doldurdu. Bu sırada Raul, Janie'nin genç kızı misafirlerin arasında dolaştırdığını ve onu rahatça tanıştırdığını görmek yerine hissetti.

Elinde yeni bir iki, Raul yüzüncü kez saatini kontrol ediyordu ki Janie arkasından yaklaştı ve "Raul, tatlım, bak burada ne var?" diye konuştu. Janie'nin sesi melodikti ve içten, tatlı güney balıyla doluydu.

Raul başını çevirdi ve bakışları Janie'nin yanındaki kızın üzerinde gezindi. Kahverengi gözler kendi gözlerine dikildiğinde ve genç yüzün egzotik güzelliği onu esir aldığında belli belirsiz kaskatı kesildi. Hemen istenmeyen bir sıcaklıkla doldu. Bu kadar genç bir kıza karşı hissetmeye hakkı ya da arzusu olmayan çiğ, temel bir açlık vücudunda zonkluyordu. Ama yine de oradaydı ve kan dolaşımında güçlü bir şekilde atıyordu.

Ufak tefekti, ipeksi siyah saçları ve porselen inceliğinde bir teni vardı. Gözlerini ona dikip dikkatle inceledi, bir kusur, *herhangi bir kusur* aradı.

Görebildiği bir tane bile yoktu.

Gözleri seksi bir şekilde çekik, koyu kahverengi ve yoğundu ve burnu narin güzelliğini artıran hafif bir yukarı doğru eğimle düzdü.

Kendi iradesiyle, beyninin öğütlediği her şeye karşı koyarak, gözleri kızın vücudunda aşağıya doğru kaydı. Keskin girintili belinin altında kalçaları dardı. Pembe tişört bedenine yapışmış ve göğüslerinin hafif kadınsı tmseklerini vurgulamıştı.

şiddetli bir uyarılma oku ve endişe verici bir sahip olma ihtiyaı ona çarptı ve kontrolü ele almak için vücudunu sıkılaştırdı. İçini bir sıcaklık kapladı ve kelimeleri ağzından zorla çıkarmak zorunda kaldı. "Kim bu?"

"Bu benim tatlı yeğenim, Elaina. Noel için eve geldi. Elaina, komşumuz ve çok sevgili dostumuz Raul ile tanış."

Raul önündeki kızı incelerken, diğer odadan biri Janie'nin adını seslendi.

"Bunun neyle ilgili olduğunu görmem lazım. Hemen döneceğim." Kadın uçup gitti ve Raul genç kızla yalnız kaldı.

Ona dokunma ihtiyacı hissetti ve kendini durduramayarak uzattığı avucunu ona uzattı. "Raul Vega."

Derin ve emredici ses içini parçalarken, Elaina önünde duran uzun boylu, esmer adama avucunu vermek için çekingen bir şekilde uzandı. Adamın eli onunkini tamamen kavradı ve bırakmadı. Gözleri yavaşça adamın yüzüne geri dönmeden önce kendisini esir alan sert, erkeksi ele bakarken yakıcı bir şok anı yaşadı.

Adamın eli zayıf ve güçlüydü, kızın elini onu incitmeden bir anlığına hareketsiz tutmaya yetecek bir kuvvetle kavıyordu. Hissettiği nasırlar sadece onun erkeksiliğini vurguluyordu; elinin onunkini kavraması ve gözlerinin onu bütünüyle yutmasının birleşimi neredeyse şu anda başa çıkabileceğinden daha fazlaydı.

Kalp atışları hızlandı ve damarlarında kan dolaşmaya başladı. Vücudunu bir sıcaklık kapladı ve yüzünün onun üzerindeki etkisini göstermemesi için dua etti. Adam elini sıkıca tutmaya devam ederken, kadın sessizce onu inceledi.

Adam muhteşemdi. Başka söze gerek yok.

Yaşının otuz civarında olduğunu tahmin ediyordu ve soyadı taşıdığı görünüşün bir göstergesiydi. Koyu tenli ve esmerdi, yüz hatları Kastilya'ya özgü bir şekilde yontulmuş ve belirginleştirilmişti. Uzun boyluydu, muhtemelen 1.80'in birkaç santim üzerindeydi ve vücudunda çelik gibi bir manyetizma vardı.

Bir huzursuzluk seli içinde onun da kendisini aynı dikkatle izlediğini fark etti. Nefesini içine çekti ve onun çok yakın gözlemi altında vücudu titrerken nefesini boğazında tuttu. İçinde korkuya çok benzeyen küçük bir çiçek açmış ve çekiciliğin keskin ısırganlığıyla karışmıştı. Ona verdiği tepki sinirlerini bozmuştu.

Adam elini bırakmıyordu ve Elaina ondan uzaklaşabilmek için sessizce serbest bırakılmayı bekledi. Cidden boyunu aşırıyordu ve onun yakıcı ilgisini ne istiyordu ne de buna ihtiyacı vardı.

"Teyzene benzemiyorsun." Sesi derin ve pürüzsüzdü ve zaten yıpranmış sinirlerini sarstı. Yol uzun sürmüştü, geç oluyordu, yorgun ve açtı. Şu anda ihtiyacı olan en son şey *maçoluk kokan* bir adamla ve onun yakıcı bakışlarının ima ettiği her şeyle uğraşmaktı.

Kaçması gerekiyordu ama bir şekilde kibar olmayı başardı. "Hayır, efendim. Ben ailemin baba tarafını tercih ediyorum." Aralarına bir mesafe koymak istedi ve '*efendim*' kelimesinin üzerine koyduğu küçük vurgunun işe yarayacağını umdu.

Hafif aksanlı kelime dudaklarından döküldükten hemen sonra elini bıraktı ama adamın yoğun bakışları onu terk etmedi.

"Soyadın ne?" diye sordu. "Ruiz."

"Hispanik." Bu bir soru değildi.

Otomatik olarak cevap verdi. "*Evet.*"

"Nereden eve?"

"Okul."

"Üniversite mi?"

"Evet."

Yaşını öğrenme ihtiyacı her şeyden önemliydi. "Hangi yıl?" "Birinci sınıf."

Raul bu cevabı aldığı anda derin bir hayal kırıklığı yaşadı. O sadece bir bebektir. Ve bunu hatırlaması

gerekiyordu. "Ne okuyorsun?"

"Hemşirelik."

"Hangi okul?"

"Teksas Üniversitesi." "San Antonio" diye detaylandırdı.

"Demek yakınlardaydınız." Teksas'ın geniş coğrafyasında yetmiş beş milden az olan her yer yakın sayılırdı. "Sanırım bu yüzden Noel için burada kalıyorsunuz?"

Alt dudağı titredi. "Bu ve Janie sahip olduğum tek aile olduğu için."

"Özür dilerim bebeğim." Sert sesi bir oktav alçaldı.

Adamın sıcak sempatisinin içine işlediğini hissetti. Ona küstahça *bebeğim* demesi, içinde hem tedirginlik hem de zayıflık uyandırdı. Zayıf olmayı göze alamazdı, bu yüzden omurgasını çelikleştirdi ve çenesini kaldırdı. "Sizin hatanız değil Bay Vega, ama yine de teşekkürler."

Sözleri keskindi ve mahrem nitelikte başka sorulara yer bırakmıyordu.

Sırt çantasını omzuna doğru kaldırdı. "Geç oldu ve bir parti için hazır değilim. Sizinle tanıştığıma memnun oldum." Gitmek için döndü.

Gözleri onu izlemeye devam etti. "İyi geceler, Bayan Ruiz. Benim için bir zevkti."

Koridordan geçip artık kendisine ait olan yatak odasına doğru yürürken karanlık sesi hâlâ beyinde yankılanıyordu. Yorgun bir şekilde yatağa uzandı ve sırt çantasını yanına bıraktı. Son derece yorgundu, bedeni aylar ve yıllar boyunca verdiği yaşam mücadelesi yüzünden fiziksel ve zihinsel olarak yıpranmıştı.

Annesi, Elaina'nın lise son sınıfının sonunda göğüs kanserine yakalanmıştı. Janie teyzesinin yardımıyla Elaina okulda kalmayı ve mezun olmayı başarmıştı. Ancak annesi o günden sonra hastaneye girip çıkmaya başlamış ve Elaina, annesi nihayetinde hayatını alacak olan mücadeleyi verirken onun bakım sorumluluğunu üstlenmişti.

Elaina, babası Irak'ta savaşırken öldükten sonra kendisini tek başına büyüten kadın için elinden gelen her şeyi yapmak istemişti. Annesine evde elinden geldiğince bakabilmek, hevesle üstlendiği sevgi dolu bir görevdi.

Annesi üniversiteyi ertelemesini istememişti ama Elaina'nın aklında başka bir seçenek yoktu. Annesine duyduğu sevgi, onun üniversiteyi ertelemesine izin vermeyecek kadar güçlüydü.

onun bakımı yabancılara verildi. Elaina, haklı olarak, annesi mücadeleyi kazansa da kazanmasa da kendi hayatının her zaman daha sonra devam edebileceğini biliyordu. Annesiyle geçireceği tek zaman bu olabilirdi, bu yüzden kendi hayatını fiilen askıya almıştı ve üç yıldan uzun bir süredir neredeyse evde kalıp hasta annesine bakıyordu.

Hemşire olacağına dair ailesine tam olarak ne zaman söz vermişti, hatırlayamıyordu ama *söz vermişti* ve şimdi bu söz kalbinde ağır bir yük oluşturuyordu.

Hasta odasına hiçbir zaman yakınlık duymamıştı ve hemşire olmak için hiçbir zaman bir çağrısı olmadığını kendine itiraf etmişti. Annesine söz vermişti çünkü yaşlı kadın onun çok iyi bir sağlık uzmanı olacağını düşünüyordu ve kendisi öldüğünde kızının hayatının nasıl olacağını hayal etmek onu rahatlatıyordu.

Ve şimdi Elaina kapana kısılmıştı, hemşirelik okulunun sadece bir dönemini tamamlamıştı ve geri dönmek istemediğini biliyordu. Birkaç aydır bununla mücadele ediyordu. Artık hasta insanların etrafında olmak istemiyordu. Zorda kalırsa ve sevdiği birine daha bakmak zorunda kalırsa, içindeki gücü bir yerlerde bulabileceğini biliyordu ama bir kariyer seçimi olarak bu işe yaramayacaktı. Ölümün ve hastalığın etrafında olmak istemiyordu; umutsuzca bir molaya ihtiyacı vardı.

Sömestr, annesinin ölümünden sadece iki hafta sonra başlamıştı. Düşünecek ya da plan yapacak zamanı olmadan, Janie Teyze'nin ısrarıyla kendini okula kaydolmuş ve giderken bulmuştu. Olmak istemediği bir şey için okula gidiyordu. Birçok harika hemşire vardı; bunu biliyordu ve annesinin hastanede gördüğü bakım için hepsine minnettardı. Ama ne yazık ki bu onun sahip olmadığı bir görevdi.

Sadece *çok* yorgundu. Her şeyden yorulmuştu.

Sürekli okula gitmek ve ders çalışmak zorunda kalmayacağı, kendine ayırabileceği bir zamana ihtiyacı vardı. Bir işe girmeyi umursamıyordu ve aslında kendi parasını kazanmayı dört gözle bekliyordu, ancak akşamları onu serbest bırakacak bir şeye ihtiyacı vardı, böylece sadece kendisi olabilir ve rahatlayabilirdi.

Bunu istemek çok mu bencilce bir şeydi? Annesinin onun için beslediği umutlara ve hayallere karşı geleceğini bildiği için suçluluk duyuyordu. Peki ya o ne olacaktı?

umutlar ve hayaller? Peki ya arkadaş edinmek, genç olmak, birileriyle *çıkma*? Liseden beri biriyle bile çıkmamıştı.

Üniversitede birkaç kişiyle tanışmıştı, genç erkekler ilgisini çekmişti ama ilk birkaç ay acısı hâlâ çok tazeydi ve bunu düşünememişti bile. Ve son zamanlarda, ezici iş yükü sosyal bir hayat için zaman bırakmıyordu.

İç çekti ve gözlerini kapattı.

Sadece bir süreliğine huzur istiyordu.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İKİNCİ BÖLÜM

Pazartesi günü, kuşluk vakti, Elaina yem dükkanında amcasının çiftlik kamyonunun yanında durdu ve kamyonun yüklenmesini izledi. Bu küçük kasaba çiftliğe en yakın olanıydı ve on mil uzakta olmasına rağmen nüfusu binden azdı. Annesinin ölümünden ve Janie'nin Brian'la evlenmesinden bu yana geçen altı ay içinde buraya birkaç kez gelmişti. Bu küçük kasabayı gerçekten sevmişti.

Hayatının ilk on üç yılında Elaina bir asker çocuğu olarak yetiştirilmişti. Arkadaş edinir edinmez ve bir okula alışır alışmaz, babası onları bırakıp taşındı. Bu hiç kolay olmamıştı. Gerçek bir ev ve sağlam kökler özlemi çekiyordu.

Bu küçük kasabadaki herkes dost canlısıydı ve yardımcı olmak istediği için, konu açıldığında hemen malzeme almaya gitmeyi teklif etmişti.

Ayağa kalktı ve kamyonu yükleyen çocukla sohbet etti, erzaklarla birlikte çiftliğe dönmekten daha acil bir şey olmadığı için rahat anın tadını çıkardı.

Onun yaşlarındaydı, belki bir ya da iki yaş küçük, belki de büyüktü. Teyzesi ve eniştesinin yanına geçici olarak yerleştiğinden beri, son altı ay içinde onunla üçüncü kez konuşuyordu. Aynı zamanda ona üçüncü kez çıkma teklif ediyordu. Aslında bu sefer evet demeyi düşünüyordu. Adam yakışıklıydı ve fazla ısrarcı değildi.

Kalbinin daha hızlı atmasına neden olmasa da, tatlı ve sevimliydi ve birlikte vakit geçirmekten keyif alabileceği birine benziyordu.

Adam onu kendisiyle çıkmaya ikna etmeye çalışırken, kadın ona yumuşak bir şekilde gülümsemeye devam etti. "Artık beni tanıyorsun. Bu bahaneyi sonsuza kadar kullanamazsın."

Sesinde bir gülümsemeyle cevap verirken büyük, siyah bir kamyonetin otoparka girdiğinin hayal meyal farkındaydı. "Bu bir bahane değil. Adını daha bugün öğrendim, *Trevor*." Adını vurgulayarak, neredeyse dört yıldır kullanmak istemediği ya da denemediği yumuşak, flörtöz bir ton denedi.

Adam kamyonun arkasına elli kiloluk bir geyik mısırı çuvalı daha bırakırken, tozlu kırmızı tişörtünün altındaki kasların dalgalanışını izledi. Döndü

ona döndü, bir sonraki çantayı kaldırdı ve ona baktı. "Bu gece seni Uvalde'ye götüreceğim. Bir film izleriz ve--"

Arkalarından gelen karanlık, sert bir ses onun sözünü kesti ve kişisel sohbete müdahale etti. "Bunu yapamam, Trev. Bu hafta sana ihtiyacım var. Doldurulması gereken kırk protein besleyicim var."

Arkasındaki adamla yüzleşmek için dönmedi ama bu sesi kolayca tanıdı. Raul Vega Elaina'nın arkasında durmuş, sert sözleriyle onun huzurunu kaçırmıştı. Adamın vücudunun Elaina'nın vücuduna bu kadar yakın olmasının yarattığı gerginlik Elaina'yı sarstı. Genç adamın yüzünde hayal kırıklığına uğramış bir ifade belirirken Elaina huzursuzca kıpırdandı ama Trevor'a bakmaya devam etti.

"Kahretsin, Raul--"

"Geçen hafta halletmen gerekiyordu." Sesi karanlıktı, fazla yumuşak, fazla kontrollüydü.

"Evet, biliyorum. Mac'in bana her gece geç saatlerde ihtiyacı oluyordu," diye yanıtladı Trevor.

"Hâlâ fazladan iş istiyor musun? İstemiyorsan başka birini *kolayca* bulabilirim," diye tehdit etti Raul usulca.

Genç adam bir nefes verdi. "Evet, iş istiyorum." Trevor Elaina'ya baktı ve gözleri Elaina'nın üzerinde gezinirken yüzü yumuşadı. "Başka zaman, güzel kız."

Elaina arkasından yayılan gerginliği hissetti ama gülümsemeyi başardı. "Elbette. Yağmur kontrolü," dedi usulca.

"Evet. Yağmur kontrolü." Elaina, Trevor'ın mavi gözlerini üzerinde hissetti, gözlerinde hem hayal kırıklığı hem de beklenti parlıyordu.

Trevor son mısır çuvalını kamyonun kasasına attı ve geri döndüğünde Raul göğsüne bilgisayarlı bir liste çarptı. "Buna çabuk ihtiyacın var, Trev."

"Elbette." Trevor bakışlarını son bir kez Elaina'nın üzerinde gezdirdikten sonra arkasını dönüp koşar adımlarla dükkâna girdi.

Elaina gözlerini kapattı ve arkasını dönüp Raul Vega'yla yüzleşmekten başka seçeneği olmadığını biliyordu. En iyisi bu işi bitirmektir.

Parmaklarındaki tuşları bir rahatlama parodisi içinde döndürerek kendini toparlamaya çalıştı ve iki kez içini karıştıran adamla yüzleşmek için zarif bir hareket yaptı. Hissetmediği bir sakinlik yaymaya çalışarak yüzüne sahte bir gülümseme yapıştırdı ve hafifçe konuştu. "Hey, Bay Vega."

Sadede geldi.

"Sana yabancı olan bir çocukla gezintiye çıkmayı mı planlıyorsun?" diye bağırdı.

Çenesini kaldırırken kasları gerildi. "O bir yabancı değil. Onu tanıyorum. Belli ki sen de tanıyorsun."

"Ben gelmeden önce bunu bilmiyordun."

Her ne sebeple olursa olsun, adamın cüreti onu hiç şaşırtmamıştı. Derin bir nefes aldı ve en iyi atışını yaparak ona yavaş ve sert kelimelerle cevap verdi. "Size genç görünebilirim ama sizi temin ederim ki ben bir yetişkinim ve iyi kararlar verebilirim."

Raul onu bir kez daha tüketen şehvete karşı cesaretini topladı ve ona fikrini söyledi. "Üniversite birinci sınıf öğrencisinin yetişkin olduğunu sanmıyorum bebeğim. Belki senin tanımın benimkinden farklıdır." Gözleri yine atkuyruğu yapılmış ipeksi saçlarından, kadınsı formunu şekillendiren tişörtüne kadar kıza baktı. Gözleri daracık kot pantolonun içindeki ince kalçalarda durdu ve ayağındaki tozlu turuncu Ropers'ta son buldu. *Turuncu.* Kahretsin. O sadece lanet olası bir çocuktı ve adam onu arzuluyordu. Kafasını bir an önce kışından çıkarması gerekiyordu. Sesi kıza hırıliyordu ama bu hatırlatma kendisi içindi: "Akıllı başında birinin sana yetişkin diyebilmesi için biraz büyümen gerekiyor."

Elaina içinden bir endişe *dalgasının geçtiğini* hissetti. *İlk yıl. Üniversite birinci sınıf öğrencisi.* Tam onunla bunun kendisini ilgilendirmediğini tartışmaya başlayacaktı ki, onun kendisini genç bir kız sandığını fark etti. Onunla ilk karşılaştığında, gerçekte olduğundan daha genç olduğunu düşünebileceği aklına gelmemişti. Ama şimdi iki kez onu makyajsız, pejmürde, yırtık pırtık giysiler içinde görmüştü.

Belki de onu karanlıkta tutmalıydı. Belki yaş farkı aralarına bir duvar örer, onu ondan korurdu. Korunmaya ihtiyacı var mıydı?

ondan? Hatta ondan korunmak *istiyor* muydu? Adamın karanlık bakışları üzerinde kalırken, yüzünde öfke ve tam olarak kabul edemeyeceği kadar sıkıntılı başka bir şey vardı.

Erkeklerle çok fazla deneyimi yoktu ama akıllıydı ve kafasının içindeki kadın sezgisi ona en azından onunla arasına mesafe koyması gerektiğini söylüyordu.

Yorumun peşini bıraktı ve ondan uzaklaşmak için harekete geçti. Birdenbire kendini pek güvende hissetmedi. "Endişen için teşekkürler. Daha dikkatli olacağıma söz veriyorum."

Ondan uzaklaştı, elleri yumruk olmuş halde onu tek başına bıraktı. Kamyonete bindi ve park yerinden çıktı.

Eve varmak üzereyken Trevor'ı düşünmesi gerektiğini fark etti. Ama düşünmemişti. Düşünceleri sadece bir adamla meşguldü.

Raul Vega.

Üç gün sonra Raul'un cep telefonu çaldı ve açıp baktı. Ekranda *Brian Canton yazıyordu*. "Ne var ne yok?"

"Raul, seni rahatsız etmekten nefret ediyorum ama Janie çıldırmak üzere."

Raul telefonu kulağına götürdü ve elindeki deri iş eldivenlerini çıkarmaya başladı. "Sorun nedir?"

"Elaina'nın arabası evden üç mil uzakta bozuldu ve biz San Antonio'dayız. Yürüyerek dönmeyi sorun etmiyor ama Janie'yi bilirsin, *o bir şehir kızı, Elaina'ya bir şey olabileceğini düşünerek çıldırıyor*."

Raul anında ve istemeden de olsa kanının ısındığını hissetti. "Sorun değil. İlçe yolunun güney ucunda mı?"

"Evet, muhtemelen senden yarım mil ötede. Sağ ol dostum. Onu eve bırak. Birkaç gün evde olmayacağız. Başka bir parti için malzeme alacağız. Sen arabayı bırak, ben Earl'e söylerim alır garaja götürür."

"Tamamdır." Raul hücrelerini kapatıp kamyonetine doğru yürürken, kontrol edemediği ve aniden bastıran uyarılma hissi yüzünden kendine kızdı.

Damarlar. Şehvetini dizginlemeye çalışsa da nafile bir çabaydı, çünkü kendine defalarca onun *çok genç olduğunu* hatırlattı.

Elaina arabasından eve doğru bir mil kadar yürümüştü ki arkasından gelen dizel motorun rölantisini duydu. Ne kadar uzağa yürürse, *onunla* o kadar az zaman geçireceğini düşündü. Kendisini nasıl hissettirdiği konusunda kafası karışmış ve kendine kızgındı, kesinlikle gerekenden daha fazla onun çevresinde olmak istemiyordu. Brian ona Raul'u arayacağını söylediğinde bunu ona itiraf etmekte kendini rahat hissetmemişti.

Çakıllı yolun kenarına çekildi ve büyük, siyah 4 X 4'ün yanına gelmesini bekledi. Yolcu kapısı içeriden açıldı ve eliyle kapıyı kavradı.

"Atla."

OceanofPDF.com

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Endişe ve bir parça gerginlik içinden akıp geçti. Ona ne yapması gerektiğini söyleyebileceklerini düşünen iri yarı erkekleri umursamıyordu. Özellikle de iri yarı, uzun boylu Latin erkeklerin ona ne yapması gerektiğini söylemesini umursamıyordu. Latin erkeklerde Anglolarda olmayan bir maçoluk vardı. Bu onların yetiştirilme tarzlarıydı, babaları onları böyle yetiştirmişti. Kendilerinin baskın cinsiyet olduğunu düşünüyor, öyle davranıyor ve yaşıyorlardı. Nazik, sarışın annesi onu yeterince sık uyarmıştı. Belki hepsi öyle değildi ama şu ana kadar hiçbir şey ona Raul Vega'nın öyle olmadığını göstermemişti. Ama Brian onu kefaletini ödemesi için aramıştı ve onun da iyi davranmaktan başka çaresi yoktu.

Tozlu tenis ayakkabılarını koşu tahtasının üzerine koydu ve onun kamyonetine tırmandı. Deri koltuğa yerleşip yüzünü ona döndü. "Beni aldığın için teşekkürler."

Koltuğa yerleşti ve adamın gözlerini üzerinde

hissetti. "Telefonun yanında mı?"

"Evet."

"Çıkar onu."

Kadın adamın dediğini yaptı ve kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı.

Numarasını saydı ve kıza tuşlattıktan sonra tekrar ettirdi. "İşini şansa bırakma, birine ihtiyacın olursa, ne zaman olursa olsun, Brian'a ulaşamazsan, beni ara. Her zaman."

"Tamam, teşekkürler. Rahatsız ettiğim için tekrar özür dilerim."

"Sorun değil, Bayan Ruiz. Aracınız bozulduğunda yardım edemezsiniz. Olur böyle şeyler." Kamyonu vitese taktı ve ıssız yolda yavaşça ilerleyene kadar ayağını aşağıya indirdi.

Elaina onun varlığından dolayı tedirgindi ve beyni olması gerektiği gibi çalışmıyordu. Aklına gelen ilk şeyi söyledi. "Evet, benzinimin bitmesine gerek yoktu."

Hemen fren yaptı ve dönüp ona baktı. "Sen ne?"

Kahretsin! Bunu neden söylemişti ki? Gözleri onunkilere kaydı ve "Benzinim bitti" diye mırıldandı.

Kamyonu park edip yüzünü tamamen ona döndüğünde yüz hatlarını öfke kapladı. "Bana bunu az önce söylemediğinizi söyleyin, Bayan Ruiz."

"Bak, bu senin sorunun değil, beni bıraktığın için minnettarım--"

"İssız bir yolda engelli bir aracı olan küçük kızların başına neler gelebileceğini biliyor musunuz?"

"Kasıtlı değildi--"

"Benzininin çok azalmasına izin verdin." Gözleri kızın üzerinde gezindi. "Bu pek akıllıca değil." Sesi buz gibiydi.

"Evet, ama ben küçük bir kız değilim--"

"Şu anda küçük bir kız olduğuna şükretsen iyi edersin." Adam kızın çıplak bacaklarına baktı. Aralık ayı olabilirdi ama Güney Teksas'ta hava neredeyse seksen dereceydi.

Öfke beynindeki sisi delip geçti ve omurgası sertleşti. "Bununla ne demek istiyorsun? Beni tehdit mi ediyorsun?"

"Bir gerçeği ifade ediyorum. Sen. Şanslısın. Şanslısın. Sen. Küçük. Kızsın." Kelimeleri yumrukladı, onlarla birlikte gelen öfke titreşiyordu.

Ses tonu ve tavrı onu çok kızdırmıştı. Onun için bir hiçti; onunla bu şekilde konuşmaya hakkı yoktu. Kadın hırçınlaştı. "Sana ne lan bundan?"

Eli uzandı ve ona bir yılanın saldırısını hatırlatan acımasız bir hareketle bileğini kavradı. Adam kadının kolunu çekti ve yüzü adamınkine sadece birkaç santim kalana kadar zorla hareket ettirilen kadının poposu istemsizce koltuktan kalktı.

Elaina tek bir nefes çekti ve sonra aşırı nefes almaya başladı. Gözleri kocaman açıldı. *Ağzına lanet olsun.*

"Bana hangi kelimeyi söyledin?"

Korku vücuduna yayılırken dudaklarını yaladı. Adamın öfkesi ve iri gövdesinin yakınlığı karşısında cesareti kaybolurken kalp atışları göğsünde hızla atmaya başladı. "Yok bir şey."

"Güzel cevap. Küçük kızlar *"siktir"* demez. Beni anlıyor musun? Etrafta sık kelimesini kullanan küçük kızlar bunu ister, bebeğim. İstiyor musun?"

Eli kızın bileğinde sıkılaştı. "Çünkü size söylemeliyim ki, burada nazik olmaya çalışıyorum. Ama on sekiz yaş yasal bir yetişkin sayılır, Bayan Ruiz. Eğer bunu istiyorsanız, bunu size vermeye hakkım var."

Elaina onun kucağında titredi. Şimdi ona yirmi bir yaşında olduğunu söylemenin *kesinlikle sırası değildi*. Birinci sınıf olduğu için on sekiz yaşında olduğunu sanmıştı. Onun hatası. *Onun iyi talihi*. Herkesin on sekizinde üniversiteye başlayacak kadar parası ya da fırsatı olmazdı. Onun yoktu. Ama bunu ona şimdi söylemesi mümkün değildi.

"Ben istemiyorum. Bırak beni gideyim."

Öfkesini yenmiş gibi görünürken üç uzun kalp atışı boyunca bekledi. Sonunda kızın bileğini bıraktı.

Hemen geri çekilip ondan uzaklaştı ve bileğini ovmak için elini kaldırdı. Adamın onu sıktığı yer kızarmış ve neredeyse acımişti. Dudağını ısırды ve kolunu tutarak ona baktı ve onun bir şey söylemesini, bir şey yapmasını bekledi.

Gözleri kızarmış bileğine kaydı. "Seni incittim mi?" "Ben iyiyim." Kelimeleri sıkılmış dişlerinin arasından geçirdi.

Gözleri onun üzerinde gezindi ve Elaina o sabah daha fazla kıyafet giymiş olması gerektiğinin son derece farkındaydı. Sarı tişört, yıpranmış şort ve Converse onun karanlık ve yoğun incelemesine karşı yeterli koruma sağlamıyordu.

Gözlerini onun bedeninden dudaklarına kaldırdı. Yakıcı bakışları, elini kaldırıp siyah saçlarının arasından geçirene ve kamyonu tekrar çalıştırana kadar onu tuttu.

Üç dakika sonra teyzesinin evinin önüne gelmişti.

Elini kapı koluna uzattı ama daha elini oraya götüremeden kilitler devreye girdi ve adam onu dışarı çıkarmaya karar verene kadar onunla birlikte içeride kaldı. Şok olmuştu, nefes alış veriş düzeni bozulmuştu, sessizce ona doğru döndü, sırtı kapıya dönüktü.

Düşünceli bir şekilde onu izledi ve konuşmak için acele etmedi. "Adamlarımdan birine arabanıza benzin koydurup getirmesini söyleyeceğim. Burada hiç

Tamirhanenin almasının bir anlamı yok. Ama Brian'a ne yaptığını söyleyeceğinden emin olabilirsiniz. Belki o sizinle biraz konuşabilir."

"Çok nazıksınız Bay Vega." Sözleri alaycıydı ve adamın yüzünde hızlı, vahşi bir çatıklığın belirmesini izledi.

"Ne zaman itmeyi bırakacağını bilmiyorsun, *değil* mi?"

"Bırak beni."

Hareket etmedi. Gözleri ona yapışmıştı.

Tekrar denedi. "Çıkarın beni."

"İyi hissettirmiyor, değil mi? Sıkışıp kaldığını bilmek. Seni benim bulduğuma memnun olsan iyi olur bebeğim. Başka bir adam bu kadar centilmen olmayabilirdi."

Gözleri faltaşı gibi açıldı. "*Bir beyefendi mi? Sen--*"

Sesi, nefret ettiği o kelimede kesildi ve aynı anda sözünü kesti.

"Kıçının kabarmasını mı istiyorsun?"

Korkuyla karışan yoğun öfkenin büyük dalgaları kan dolaşımına karıştı. Öfke kazandı. "Bunu yapabilecek kadar erkek olduğunu mu düşünüyorsun?"

Uzandı ve bileğini tekrar kavradı ama bu sefer tutuşu o kadar sıkı değildi. Aynı güçteydi ama o kadar sıkı değildi. "Ben yeterince erkeğim, biraz büyü ve sana göstereyim." Adamın gözleri kızınkilere dik dik baktı, sonra dudaklarına kaydı. Burun delikleri alevlendi. "Bu bir sözdür, Bayan Ruiz."

Onu elinden bıraktı ve kapıların kilidini açmak için bir düğmeye bastı.

Kapıyı açıp aşağı atlamadan önce bir saniye bile beklemedi. Kapıyı adamın suratına çarpmadan hemen önce, adamın karanlık sesi son bir taleple yüzüne çarptı.

"Elaina, bir daha benzinin bitmesin, anladın mı beni?"

Ona cehenneme kadar yolu olan bir bakış attı, kamyonetin kapısını çarptı ve evin merdivenlerini koşarak çıktı.

Ertesi sabah saat onda, Elaina asfalt olmayan ilçe yolunun kenarında, bir gün önce benzininin bittiği yerin neredeyse aynısında oturuyordu. Bugün arabası güvenli bir şekilde garaj yolundaydı ama sarsılmış ve yara bere içindeydi. Sabah koşusu iyi başlamıştı ama yolun yüzeyi alışık olduğu gibi değildi. Ayağının takılıp düşmesi kendi suçuuydu. Düşmekten de öte, dizlerinde çocukluğundan beri hiç olmadığı kadar çilek vardı. Her iki kaval kemiğinden aşağı kan damlıyordu. Ellerin avuç içleri sertleşmiş ve aşınmıştı ve ayak bileklerinden biri o kadar kötü bükülmüştü ki ayakta bile duramıyordu. *Kahretsin*. En kötüsü de bu değildi.

Telefonunu taşıyordu, müzik dinliyordu ve üzerine düşmüştü, ekranı kırılmış ve neredeyse tamamen devre dışı kalmıştı.

Bir araç gelene kadar mahsur kalmış. Teyzesi ve amcası hâlâ San Antonio'daydı. İçine bir huzursuzluk çöktü. İyi haber, saat daha sabahın onuydu, hava karmadan önce bütün gün burada oturabilirdi ve hava mevsim normallerinin dışında ılıktı. Çıplak dizlerinde çilek olmasının bir başka nedeni daha vardı. Yine şort giymişti.

Başını bacaklarının arasına koydu ve bekledi.

Saat bir olduğunda, tek bir araba bile gelmemişti ve biraz endişelenmeye başlamıştı. Çok acıkmıştı, yüzü güneşten yanıyordu ve işemesi gerekiyordu. Fena halde.

Raul kuzeydeki otlığa giderken ilçe yolundan aşağı iniyordu ki onu gördü ve fren yaptı. *Tanrım, şimdi neyin peşindeydi?*

Kamyonu rölantide bırakarak aşağı atladı ve saniyeler içinde onun yanına çömeldi.

Başı bacaklarının arasında sallanıyordu ve yüzünü görebilmek için çenesini yavaşça kaldırdı. Yanakları gözyaşları ve tozla kaplanmıştı; derisi yüzülmüş dizlerini ve kurumuş kanını gördü.

"*Tanrım*, küçük kız, sana ne oldu?"

"Düştüm." Cevap kısaydı ve tek yapabildiği buydu.

"Bu kadar mı? Düştün mü? Evden bu kadar uzakta ne halt ediyorsun?"

"Koşuyordum."

"Koşuyor
muydun?"

"Evet, bilirsin, *koşmak*. Jogging, egzersiz. Her neyse işte."

Raul bu konsepte aşınaydı. Sadece hiç yapmak zorunda kalmamıştı. Çiftlikte o kadar çok egzersiz yapıyordu ki fazladan kalori ve proteine ihtiyacı vardı. Bunların hiçbirini gereksiz yere harcamak istemediğinden emindi.

Gözyaşları içinde yüzen kara gözlerle ona baktı. "Başka birini istedim," diye fısıldadı sessizce.

"Ne?" diye sordu.

"Beni bulmanı istemedim. Tekrar yardımını istemiyorum. Şu anda bana bağırmanı istemiyorum ve beni bu şekilde bulmaman için dua ediyordum."

Lanet olsun. Bu onu derinden yaraladı. Dün ona sert davranmıştı. "Üzgünüm, bebeğim. Bana kaldın."

Uzandı ve olabildiğince nazik bir şekilde, bir kolunu sırtının altına, diğerini dizlerinin altına koyarak onu kucakladı. "Kollarını boynuma dola."

Elaina adamın dediğini yaptı ve ona yaslandı. Gözleri kapandı ve rahat bir nefes aldı. Uzun birkaç saat olmuştu.

Kamyonentinin yolcu tarafına doğru yürüdü ve onu oraya bırakıp kapıyı kapattı. Hemen tekrar içine kapandı ve bir gün önce onu yanına kilitlediği zamanki gibi hissetti.

Kamyonu çalıştırdı, geri manevra yaptı ve geldiği yöne doğru yola koyuldu.

"Brian ve Janie henüz eve dönmediler
mi?" diye sordu. "Hayır. Muhtemelen
yarın."

"Tamam. Seni evime götüreceğim." Bu bir niyet ifadesiydi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"Hayır. Gitmek istemiyorum-

-" "Zor iş, Bayan Ruiz."

Başını ona doğru çevirip hiddetli bir bakış fırlatırken gözleri yine yaşlarla doldu. "Gördün mü? *İşte bu* yüzden başka birinin beni bulmasını istedim."

Suçluluk ve kızgınlık omurgasından aşağı süzüldü. *Kahretsin*. Gençti, yalnızdı ve incinmişti. *Onu dizginleyemez ve bir bok çuvalı gibi davranamaz mıydı?* Vücudunun onun için çılgılık atması onun suçu değildi. Bunu hatırlaması gerekiyordu.

Sürmeye devam etti ve kamyondaki sessizlik sağır ediciydi.

Dakikalar sonra, evinin önündeki dairesel araba yoluna girdi. Kamyonetten indi ve etrafından dolaşarak yolcu kapısını açtı. Onu almak için uzandı ve kendisini taşıması konusunda daha fazla sözlü mücadele vermemesine şaşırdı.

Nedenini saniyeler sonra, kucığında kızıyla ön kapıya çıkan merdivenleri tırmanıp kapıyı iterek açtığı anda anladı.

"İşemem lazım."

Ona cevap vermedi, sadece en yakın banyoya doğru yürüdü. Işığı yaktı ve onu komodine taşıdı.

"Ayakta durabilir

misin?" "Evet."

Adam onu dikkatlice aşağı kaydırды ve kadın ağırlığını sağlam ayağına vererek komodinin yanındaki makyaj masasının üzerinde dengede durdu.

"Teşekkür ederim. Bir dakikaya geliyorum."

"Ara beni. Seni duyacağım."

"Tamam." Onun dönüp kapıyı kapatmasını bekledi ve sonra büyük bir rahatlamayla yerine oturdu.

Beş dakika sonra, kadın komodinin kapalı kapağında oturuyordu ve adam önünde diz çökmüş, ayakkabılarını ve çoraplarını dikkatlice çıkarıyordu.

"*Vay canına* küçük kız, dizlerinin derisi çok kötü yüzülmüş."

"Bay Vega--"

Adam onun sözünü kesti. "Benim adım Raul."

Gözlerini yırtık dizlerinden kaldırdı ve bakışları onunkilerle birleşti.

Adamın gözleri derin ve anlaşılmazdı. "Söyle."

"Raul."

"Aynen öyle, küçük kız."

Boğazını hafifçe temizledi. "Bana Elaina demeye başlayabilirsin."

Adamın gözleri kızın gözlerinde kaldı ama cevap vermedi.

Tekrar konuşmayı denedi. "Beni kurtardığın için teşekkürler. Tekrar teşekkürler."

O da buna cevap verdi. "Sorun değil. Bir sonraki adamdan daha iyiyim." Bundan hâlâ o kadar emin değildi. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Evet."

Arkasını döndü ve birkaç saniye sonra elinde bir tüp antiseptik merhem ve nemli bir bezle geri geldi. Bezi kadının önünde tuttu ve nazikçe "Bunu yapmam konusunda bana güveniyor musun?" diye sordu.

Aralarında bilinmeyen bir şey geçerken nefes nefese kaldı. "Evet."

Bezi önce bir dizine, sonra diğerine yerleştirdi, kurumuş kanı gevşetti, nazikçe ovdu, kum ve taş parçalarını kurumuş yaralardan dikkatlice çıkardı. Bir süre öylece oturdu ve adamın üzerindeki ellerini izleyerek kendini acıdan uzaklaştırmaya çalıştı.

Kalın, küt parmaklı, büyük, güçlü elleri vardı. Tenine dokunduklarında serin ve becerikliydiler. Elaina göğüslerinin tepesinde bir sıcaklık hissetti ve sisteminden aşağı doğru kayarak kalçalarının arasındaki nemli ihtiyaç havuzuna indi. Şok olmuş bir halde usulca titredi ve gözlerini tekrar adamın yüzüne dikti.

Adamın hareketleri durdu ve gözleri görevinden ayrılp onunkilere dikildiğinde vücudundaki titremeleri hissettiğini biliyordu. Aralarından yakıcı bir sıcaklık geçti. Dudaklarını yaladı ve onun erkek güzelliğine baktı.

Ağzını açtı ve konuşmaya çalıştı. "Demek *her zaman* kaba değilsin." Kelimeler aklından çıkmıştı ama tam olarak ne düşündüğünü ifade ediyordu.

Adamın müdahaleleri tamamen durdu ve kadın adamın dikkatinin aşınmış bedeninden ayrılıp tamamen kendisine odaklandığını hissetti.

Adamın gözlerindeki kendini küçümseyen çıplak bakış karşısında nefesini tuttu.

"Dün sana çok sert davrandım." Eli dalgınca bacağından baldırına doğru indi ve kaslarının kadınsı hatlarını okşamak için durup ileri geri ovuşturdu. "Bunun için özür dilerim. Korktuğum zaman sinirleniyorum. Ve senin kendini tehlikeye attığını düşünmek beni çok korkuttu." Elleri tenini okşarken gözleri kızın yüz hatlarında gezinmeye devam etti. "Gençsin, küçüksün ve zayıfsın. Dışarıda kötü insanlar var, bebeğim." Gözlerindeki gözle görülür endişe Elaina'ya endişesinin samimi olduğunu söylüyordu. "Her zaman dikkatli olmalısın, biliyorsun değil mi?"

Eli kızın yüzüne doğru kalktı ve çenesini kavradı, nasırlı parmağı kızın yüzünü tamamen kendisine doğru eğdi. "Tamam mı?"

"Evet." Elaina, kendisine bu kadar yakın olan adamın erkeksi güzelliği karşısında büyülenmişti. Kalbi dört nala atıyordu; beyni vücudunda yok gibiydi. Yine düşünmeden konuştu: "Çok yakışıklısın."

Bu düşünceyi yüksek sesle söylediğini fark ettiğinde yüzü hemen kızardı.

Eli çenesinde sıkılaştı ve ağzının bir tarafı tamamen başarısız olan bir gülümseme girişimiyle kalktı. "Öyle mi? Büyüdüğünde muazzam olacaksın. Şimdiden çok güzelsin ve burada benimle kalmanın hiçbir yolu yok. Bu kötü bir fikirdi."

Kadının yüzünü bıraktı ve kalçalarının üzerine doğru geri itti. Seni temizleyip eve götüreceğim. Bir çift koltuk değneğim var. Onlar dönene kadar iyi olacaksın."

"Neden sen s-kelimesi kullanabiliyorsun da ben kullanamıyorum?" diye fısıldadı.

Eli son bir kez kızın yüzüne gitti ve yanağını tuttu, başparmağı daha önceki gözyaşlarının bıraktığı izlerin üzerinde gezindi. Ona doğru eğildi, ağzını kulağına dayadı ve fısıldadı, "Sen biraz büyü, ben de sana izin vereyim.

Bana istediğın kadar söyle." Adamın ağızı öylece kaldı ve Elaina onun kokusunu içine çekip kulağına yavaşça bir öpücük kondurduğunu hissedince titredi.

Bu, onun büyümesi hakkında üçüncü ya da dördüncü kez yaptığı bir yorumdu. Bu, kadının tüylerini diken diken ediyordu.

Adam aniden ayağa kalkıp arkasını döndüğünde kolları tam uzanıp adamın boynuna dolanmak üzereydi.

Ertesi gün Raul, Elaina'yı kontrol etme konusunda kendisiyle sürekli mücadele etti. Brian ve Janie'nin evde olduğunu biliyordu, birkaç saat önce kamyonetlerinin bir toz bulutu bırakarak yoldan aşağı uçtuğunu görmüştü.

Saat üçte, içindeki canavarla daha fazla mücadele edemedi ve hücrelerini açtı.

Brian ilk zil sesinde telefonu açtı. "Selam dostum. Bizi kurtardığın için teşekkürler.

Tekrar."

"Sorun değil. Dün oldukça sarsılmıştı. Ayak bileği fena burkulmuş. O iyi mi?"

"Evet. Janie bu sabah kırık olmadığından emin olmak için onu kliniğe götürdü. Sadece burkulmuş. Sağ ol, dostum."

"Tabii. Yolculuk nasıl geçti? Janie mağazaları satın aldı mı?"

"Aynen öyle. Şimdi de lanet olası bir yılbaşı partisi düzenliyoruz."

"Kahretsin. Orada olmak zorunda mıyım?"

"Buna inansen iyi olur, pard. Ben orada olmalıyım, sen de orada olmalısın." "Lanet olsun, Canton. Onu nasıl dizginleyeceğini öğrensen iyi edersin--"

Sözü Brian'ın kahkahasıyla kesildi. "Doğru. Bu hayatta değil. Bu sonuncusu. Tatiller bir yıl için sona erecek. Bundan sonra dinlenmene izin vereceğiz. Hey. Noel arifesinde gitmen gereken bir yer var mı? Janie *alacakaranlıkta bir şeyler içmek* istiyor."

"Twilight ne lan?"

Brian gülerek, "Alacakaranlık içkiler," dedi. "Endişeye gerek yok. Burada bizden başka kimse olmayacak. Ates, yakıp, biftek ızgara yapacağız.

Dostum, hadi ama. Yapma.

Beni bu iki kadınla yalnız bırak. Üzerime çullandılar ve ben yetişemiyorum. Saat 6'da. Bira ve biftek. Dostum. Lütfen."

"Evet, pekâlâ. Ne getirebilirim?"

"Sadece kendin. Janie markanızı çoktan stokladı."

Raul üç gece sonra kamyonetini Canton'ların evinin önüne çekti. Bu geceyi ne kadar iple çektiğini kendine bile itiraf etmek istemiyordu. Onu görmeden geçirdiği dört gün şimdiden çok uzun gelmişti.

Hava ılıktı. Janie ateş yakmayı kafasına koyduysa, klimayı açmaları gerekecekti. Zili çaldı, kolunun altında on iki paket vardı.

Janie kapıyı açtı, yüzünde bir gülümseme, elinde onun için soğuk bir bira vardı.

Raul ona sırtıttı ve ikramı aldı. "Tam benim tarzımda bir kadın. Canton'un seni önce bulması çok kötü." Karısının arkasında duran Brian'a başıyla selam verdi.

Janie kolundan tutup onu içeri çekti. "Doğru. Bu benim beşiği soymam gibi bir şey olurdu, öyle değil mi?"

Raul Janie'ye sataşmaya devam etti, kocası duvara yaslanmış bira içerken ve onu dinlerken bunu yapmakta kendini özgür hissediyordu. "Kaç yaşındasın Janie, otuz üç mü, otuz dört mü? Beşik soyguncusu sayılmazsın tatlım."

"Ne kadar tatlısın, sevgilim." Kocasına döndü. "Arkadaşımdan hoşlanmamın bir nedeni olduğumu biliyordum."

Yaşını hiç söylemiyordu ve Raul bundan çok hoşlanıyordu. Belki de kırkına yaklaşmıştı. Kim bilebilirdi ki? Tek bildiği iyi görüldüğüydü. Brian iyi iş çıkarmıştı. Her nedense parti vermeye olan sinir bozucu eğilimi dışında, Janie mükemmel bir kadın gibi görünüyordu. Brian onu hak etmişti. Kendisinden on yaş kadar büyük olan Brian Canton iyi bir adamdı, iyi bir arkadaşı ve o da diğer herkes gibi mutluluğu hak ediyordu.

Janie kolundan çekip onu odaya götürürken Raul on iki paketi Brian'ın göğsüne fırlattı ve Elaina'nın yastıklarla desteklenerek dinlendiği kanepenin yanında durdu. "Gel de bebeğime merhaba de."

Raul yere baktı ve solar pleksusuna şiddetli bir tekme hissetti. Önündeki dönüşüm karşısında tamamen yok olmuş bir halde zombi gibi durdu, sesini zorlukla çıkarmak zorunda kaldı ve tek yapabildiği Janie'nin sözlerini taklit etmek oldu. "Selam, bebeğim."

Elaina onun sesindeki şaşkın sıcaklığı duydu ve midesi heyecanla sıkıştı. Gözleri onun üzerinde geziniyor ve vücudu şoktaymış gibi hareketsiz duruyordu.

Onu görmeden geçirdiği dört gün onu endişeli ve tatminsiz bırakmıştı.

Onun geleceğini biliyordu ve çok önceden hazırlanmıştı. Janie'nin bunun Noel arifesi için olduğunu düşünmesine izin vermişti ama Elaina içten içe onun için giyindiğini biliyordu. Çelişkili duygular içindeydi; onun yaşını öğrenmesini özellikle istemiyordu ama aynı zamanda kendisini bir yetişkin olarak görmesini de istiyordu. Bu hiç mantıklı değildi.

Hâlâ koltuk değneklerine bağlıydı ve dizleri ciddi şekilde kabuk bağlamıştı. Kot pantolon giyemiyordu, bu yüzden deyimimin özeti olan küçük siyah bir elbise giymiş, saçını ve makyajını yapmıştı. Adam gözlerini dikmiş ona bakıyordu ve içten içe onun yüzündeki şaşkın ifadeye gülüyor ve bağırıyordu. *İşte böyle!*

Raul baktığını biliyordu ama gerçekten umurunda değildi. On sekiz yaşının kendisi için çok genç olup olmadığını ciddi ciddi tartışıyordu. Bu da ne? O bir yetişkindi. Oy verebilecek yaşıydı. Yasaldı. Hapislik değildi. Onu izlerken, beyni böyle bir hareket yapmanın sonuçlarını analiz etti.

Janie odaya geri dönüp Elaina'ya bir kutu diyet kola uzattığında onun düşüncelerini böldü.

Janie bir bardak şarap içiyordu, o ve Brain ise bira içiyordu. Janie'nin meşrubattan narin bir yudum aldığını görmek midesine şiddetli bir tekme indirdi. Kafasını kışından çıkarması için gereken tekme buydu. *O daha çok genç, Vega. Anla artık dostum.*

Ne kadar beklemek zorunda kalacaktı? Okula dönmesine, biraz büyümesine izin vermek zorunda kalacaktı. Yirmi bir. *Hayır.* Siktir et onu. *Yirmi.* Sadece bir ergen değil. Vicdanında bir ergeni baştan çıkarmak istemiyordu.

Janie ve Brian ızgarayı kontrol etmek için dışarı çıktıklarında derin bir iç çatışmanın içindeydi. Arka kapı kapandı ve onu Elaina ile yalnız bıraktı.

Birbirlerine bakarken aralarında sessizlik titreşiyordu.

Boğazını temizledi ve ona "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Adam onun üzerinde durdu ve cevap vermek için acele etmedi. "Tehlikeli olduğunu düşünüyorum, bebeğim."

"Nasıl yani, Bay Vega?"

"Huzurum, ruh halim ve dengem için tehlikelisin." Gözleri bacaklarında gezindi, tek kusur dizlerindeki sıyrıklardı. Minik ayak bileklerini, ayak tırnaklarındaki pembe cilayı, kadınsı küçük ayaklarını, her şeyi içine çekti. Gözleri yavaşça yukarı doğru hareket etti, uyluklarının arasındaki kıvrımda ve göğsünün kıvrımında durdu. "Bunun akıllıca bir hareket olduğunu mu düşünüyorsunuz Bayan Ruiz? Sizden uzak durmak için elimden geleni yaptığımı bildiğiniz halde her şeyi göze almak?"

OceanofPDF.com

BEŞİNCİ BÖLÜM

Hem zevk hem de bir şok dalgası parmaklarını omurgasında gezdirirken nefesini içine çekti. O da kendisi gibi acı çekiyordu. Baştan çıkarmanın da ötesinde bir ayartmaydı. Kalbi ona uzanması için çılgık atıyor, beyni ise onun sınırların dışında olduğunu söylüyordu. Çok yaşlı. Çok yoğun. Çok *maço*. İçine çılgınca şeyler yaptığına şüphe yoktu. Ama *güvenli değildi*.

Kolay yolu seçti. "Noel arifesindeyiz. Bu yüzden giyindim. Ne olmuş yani?"

Uzanıp çenesini avucunun içine aldı ve başparmağıyla yüzünde vücudunu titreten o şeyi yaptı. Nefes alış veriş bölündü ve tahrik onu sıcak ve sert bir şekilde delip geçti. Gözleri derin, koyu kahverengiydi. Büyüleyiciydi. Sesi viski yumuşaklığındaydı. "Bu büyük bir mesele, tatlım. Eğer yetişkin olduğunu düşünüyorsan, bunu kanıtlamalı ve beni baştan çıkarmaya çalışmayı bırakmalısın. *Çünkü işe yarıyor.*"

Elinden kutuyu aldı ve her ikisinin içkisini de sehpanın üzerine koydu. Tekrar kıza uzandı ve eli kızın yanağında gezinmeye devam etti.

Onun talebini kabul etmek için hafifçe başını salladı.

"Aferin kızıma." Adam, kadının uzandığı kanepenin kenarına oturana kadar aşağı kayd ve onu ezdi. Kişisel alanını dolduruyordu. "Nasıl hissediyorsun bebeğim? Hâlâ acıyor mu?"

Başını salladı ve ona fısıltıyla cevap verdi. "Hayır, daha iyiyim."

"Dansa gitmeye hazır mısın?" diye alay etti.

"Henüz değil."

"Zavallı bebek. Dışarı çıkamıyor, koşamıyor, misafir ağırlamak için bile ayağa kalkamıyor." Adamın sözleri kadının içinden geçerken dün geceyi düşündü ve gözlerini adamın gözlerinden kaçırdı.

Fark etti.

Parmakları kadının çenesinde sıkılaştı ve dikkatini ona yöneltti. "Bana bak."

Gözleri dikkatlice onunkilere kayd. Yüz hatları sertleşti, tıpkı tenindeki eli gibi. "Ne yaptın sen?"

"Hiçbir şey."

"Dışarı mı çıktın yoksa misafirin mi var? Koşmaya gitmediğin kesin."

Onun hoşuna gitmeyeceğini bildiği önemsiz bir şeyi önemsizmiş gibi göstermeye çalıştı. "Evet, misafirim vardı. Dün gece Trevor geldi."

"*Trevor.*" Sesi öfke saçıyordu. "Evet."

"Sana dokundu mu?"

"Ne?" Sersemlemiş bir halde sadece tek bir kelime söyleyebildi. Ne zaman onun malı olmuştu? *Değildi.*

"Yaptı. O. Dokundu mu? Sana." Kelimeleri teker teker ısıarak söyledi. "Bu gerçekten seni ilgilendirmez," diye kekeledi.

"Düşünmüyor musun?" Ağzı bastırılmış bir öfke çizgisiyle düzleşti.

"Hayır."

"Bu çocuk hızlı ve gevşek oynamaya alışkın, küçük kız. Onu uzun zamandır tanıyorum. Dört ilçelik bir bölgede her şeyi mahvetti. Sıradaki sen olmak ister misin?"

Yanakları pembeleşirken usulca "Hayır," diye cevap verdi. "Sana tekrar soracağım. Sana dokunmasına izin verdin mi?" "Öyle değil."

"Elaina." Bu bir uyarıydı.

Onun ses tonunu yadırgadı ve dengesiz öfkesi patladı. "Onunla yatmayı planlamıyorum, Raul. Bu seni hiç ilgilendirmez."

Gözleri ona doğru parladı. Öfke yüz ifadesini renklendirdi. "Sana daha önce de söyledim. Ağzından çıkana dikkat etsen iyi olur." Sözleri keskindi.

Adamın karanlık, zorlayıcı gözlerini üzerinde hissetti. "Sanırım ikimiz için de yeterince yakından *izliyorsun.*" Bastırılmış şehvet ve bölgesel saldırganlık karanlık bakışlarında parıldıyordu, sınırlı cinsel deneyimi olan biri için bile kolayca tanımlanabilirdi.

Oksijeni içine çekti ve gözlerini onun ıslak, tatlı dudaklarından ayırmaya zorladı. Elleri aşağıya uzandı ve kadının bileklerini kavrayıp başının üzerinden geçirerek kanepeye doğru itti. Ona doğru yaklaştı, uyması için gözdağı vermeye çalışıyordu. "Burada bir centilmen olmaya çalışıyorum." Sözleri alçak bir hırıltıydı. "Sana o çocuktan uzak durmanı söylüyorum."

İçine bir sıcaklık ve heyecan yayıldı. *Bir centilmen olmaya mı çalışıyordu?* Kendisini tutan elleri itti. Pes etmediler. Eğer bu onun centilmenliğinin bir örneğiye, kontrolü kaybettiğinde nasıl biri olacağını merak etti. İçinden korku ve merak dolu bir bekleyiş geçti. Ama buna hazır değildi, onun gibi biriyle değil. Hayatta olmaz.

"Bana ne yapacağımı söyleme hakkına sahip değilsin. Ama nazik olacağım ve sana merhamet edip nasıl olduğunu anlatacağım." Boynunu kaldırdı ve adamın yüzüne dik dik bakarak onu tutan ellerini itti. "Onunla yatmadım. Onunla yatmaya da niyetim yok. O yüzden sakın ol."

Saf bir kıskançlık oku kan dolaşımını delip geçmeye devam etti.
"Sakinleşmek mi?"

"Evet. *Sakin ol.* Çok ciddisin. Sakinleşmen gerek. Sakın ol."

Onu daha fazla sorgulamaya başlamak üzereydi ki arka kapı çarpıldı ve Brian ile Janie'nin eve geri döndüklerini duydu.

Ayağa kalktı ve birasını sehpadan aldı. Dudaklarına götürdü, uzun bir yudum aldı ve ev sahiplerini selamlamak için döndü, az önce gerçekleşen uygunsuz konuşmayı onlara belli etmemeye çalıştı.

Janie kapı aralığında durdu, Raul ve Elaina'nın arasına baktı ve yavaşça geri döndü ve sonra yapmacık bir şekilde konuştu. "Biftekler hazır."

Raul ayın geri kalanında Canton'ların evinden uzak durmak için kendini zorladı. Kolay değildi ama en iyisi buydu. Ya da kendi kendine öyle söyledi. Yılbaşı gecesi geldiğinde, sırf onu tekrar görebilmek için o lanet partiye gitmek için can atıyordu.

Nihayet oraya vardığında, çoktan toplanmış olan insan sayısını görünce ruh hali karardı. Tek düşünebildiği onu bir süreliğine yalnız bırakmaktı ve şimdi bunun mümkün olmayacağını fark etti.

Muhtemelen en iyisi buydu, ama bu onu evin içinde dolanmaktan, tanıdığı insanlara başını sallamaktan, amaçlı adımlarıyla ona doğru gitmekten alıkoymadı.

Onu oturma odası ile yatak odalarına giden karanlık koridor arasındaki kemerli kapı aralığında buldu. Üzerinde, kalçalarının birleştiği noktanın sadece birkaç santim altında biten küçük kırmızı bir elbise vardı. Belli ki ayak bileği iyileşmek için zaman bulmuştu ve bacaklarının şeklini ve hatlarını vurgulayan inanılmaz derecede yüksek topuklu, askılı altın sandaletlerin üzerinde duruyordu.

Yaşadığı talihsizliğin fiziksel etkilerini görebildiği tek yer, dizlerindeki yaraların iyileşmekte olduğu ve bakmayanların fark edemeyeceği iki soluk noktaydı. Yüz hatları ince bir makyajla zenginleştirilmişti ve saçları omuzlarının etrafında ipeksi bir pürüzsüzlükteydi. Genç yaşına göre fazla sofistike görünüyordu. Bir elinde bir kadeh şampanya tutuyordu ve etrafında Trevor'ın da aralarında bulunduğu bir grup genç insan vardı.

Kıskanç bir sis gözlerinin önünde yüzerken Raul kırmızıyı gördü.

Öfkesini acımasızca bastırdı ve hissetmekten çok uzak olduğu hoş bir dış görünüşle gruba yaklaştı.

Tek bir düşüncesi vardı.

Muhafaza.

Elaina gençlerin oluşturduğu çemberin içinde kendini duygusal olarak o kadar özgür ve mutlu hissediyordu ki neredeyse sayıklayacaktı. Sonunda hemşirelik okulundan ayrılmaya karar vermiş, suçluluk duygusunu üzerinden atmış ve teyzesine ne yapmayı planladığını anlatmıştı. Onu çok şaşırtan bir şekilde, Janie yüzde yüz destekleyici olmuştu. Yaklaşık iki saat boyunca konuşmuşlardı ve Elaina tatil sezonunun koşuşturması sona erdiğinde çiftliğe yakın bir iş aramaya başlayacaktı.

Janie, Brian'la birlikte onun da kendileriyle kalmasını ve istediği kadar kalmasını istediklerine onu iyice ikna etmişti.

Elaina şimdi ayakta durmuş, hafifçe duvara yaslanmış, kendini tamamen özgür ve rahat hissediyor, etrafındaki sohbetin ve yarım kadeh şampanyanın yarattığı hafif vızıltının tadını çıkarıyordu.

Yüzünde küçük, mutlu bir gülümsemeyle odanın diğer ucuna baktı ve gözleri Raul Vega'nın karanlık, niyetli bakışlarına takıldı.

Midesinde kelekler uçuştı ve dizlerinin titrediğini hissetti. Gülümsemesi biraz kaydı ve yanaklarına yayılan ve yüzünü ısıtan tam gelişmiş bir kızarıklık hissetti.

Odanın öbür ucuna, kadının durduğu yere doğru ilerlerken bakışları onunkilerden hiç ayrılmadı.

Adamın yaklaşmasını ve etrafındaki insanları kısaca selamlamasını izlerken büyülenmişti, sonra adam ona elini uzatıp "Gel" dedi.

Kızarması derinleşirken, onu reddetmeyi düşünmedi ve elini onun elinin içine koyarak yeni arkadaş çevresine "Affedersiniz" diye mırıldandı.

Geldiği yöne doğru geri dönerek onu çalışma odasının mahremiyetine çekti. Kapıyı kapattı, arkasına yaslandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Yüzünü ona dönmek için yarım daire çizdi, adam sessizce onu izlerken kalbi üç kez çarpıyordu. Diğer odadan gelen müziğin ritmi kalın ahşap kapıdan içeri sızıyor, çalışma odasının kapalı alanını daha da küçük ve partinin geri kalanından uzak gösteriyordu.

Parmaklarındaki titremeye engel olamıyordu ve şampanya kadehi tehlikeli bir şekilde sallanıyordu.

Gözlerini ona dikti. "Bunu içmen gerektiğini mi düşünüyorsun?"

Zaten aç karnına yeterince alkol almıştı ve sıvıyı bardağın içinde tutmak için harcadığı çaba, sinirlerinin kaldırabileceğinden daha fazla geldi. Uzandı ve bardağı yan masanın üzerine koydu. "Muhtemelen hayır," diye hafifçe kabul etti.

Arkasını döndüğünde, adamın ona gergin olduğu için değil, genç olduğu için içki içmemesini önerdiği aklına geldi.

Bir kez daha onu aydınlatmamayı tercih etti.

Konuştu, sesi sert ama kontrollüydü, "Biliyor musun tatlım, genç olduğunu anlıyorum. Benim için çok gençsin. Ama bana ne yaptığını bilecek kadar yaşlı olduğunu düşünüyorum." Adamın ona bakışı spekülatif ve düşünceliydi. "Bunu bilerek mi yapıyorsun?"

Soru onu hazırlıksız yakaladı ve nefesi boğazında düğümlendi. "Hayır."

Sanki kız cevap vermemiş gibi devam etti, sesi vahşileşmişti, "Trevor'ı kıskandığımın gözünden kaçtığını sanmıyorum. Ve bence bunu bana karşı kullanıyorsun."

Derin olmayan bir nefes çekti. Adamın ifşası damarlarına baş döndürücü bir güç ve baştan çıkarıcı bir ihtiyaç karışımı gönderdi. Hemen inkâr etti: "Hayır, değilim. I--"

"Bana merhamet etmelisin bebeğim," sesi hafifçe tehditkâr bir hal aldı, "kendimi kaybetmeden önce."

Kalbi kulaklarında çarpıyordu ve güçlükle yutkundu.

Kapıdan bir adım uzaklaştı ve açıklamaya çalışırken sesi çözüldü. "Sana daha önce de söyledim, onunla bu şekilde ilgilenmiyorum. Onunla bir şey başlatmayacağım, beni öptü, evet, ama--"

Sarsılarak durdu, ifadesi öfke çizgilerine dönüştü, omurgasına çelik doldu.

"Seni öptü mü?"

OceanofPDF.com

ALTINCI BÖLÜM

Elaina istemedi de olsa neyi açığa çıkardığını fark edince gözlerini kapadı. *Aptalca*. Birkaç kalp atışı boyunca gözlerini kapalı tuttu, ta ki adamın yanına doğru hareket ettiğini hissedene kadar.

Kirpikleri yavaşça yukarı kalktı ve adamın gözlerinin ona doğru parladığını ve burun deliklerinin açıldığını gördü.

Kan damarlarına hücum etti ve vücudunu yalayan bir sıcaklık, kalçalarının arasındaki *şiddetli ihtiyaç* havuzuna indi. *Bu adamda ne vardı?*

"Dudaklarına mı dokundu?"

"*Tanrım*, Raul--"

Sözünü kesti, sesi hırıltılıydı. "Cevap ver bana."

"Evet," diye pufladı.

Çenesi sertleşti. "Bu kabul edilemez." Elleri yukarı kalktı ve kadının kollarını kavrayarak onu dizginledi.

Hiç de komik olmayan bir kahkaha sesi çıkardı. "Bu konuda ne yapacaksın?" diye sordu ona, usulca gülümseyerek, dudaklarını yalayarak, *onu öpmesi için meydan okuyarak*. Aklı başında olan kısmı yaptığı şeyin bu olduğunu biliyordu.

Onu sıkıca tutmasına rağmen kontrolün kendisinde olduğunu hissetti. Teyzesi ve amcasının evindeydi ve çok uzakta değillerdi. Ama derinlerde bir yerde, içinden bir endişe damlası akıyordu. Eğer durum böyle olmasaydı şu anda nasıl hissedirdi?

Gözleri tekrar kızın dudaklarına kaydı. Elleri daha da sertleşti ve başını yavaşça onunkinin üzerine indirmeye başlarken daha fazla baskıyla onunkine doğru eğildi. "Bunu hafızandan sileceğim."

Beklenti kemiklerini eritirken Elaina onun kollarında dondu kaldı. Adam dudaklarını yavaşça Elaina'nın dudaklarına değdirdiğinde Elaina'nın nefesi kesildi. Adamın ağzı yavaşça Elaina'nın dudaklarına doğru hareket etti, ellerinin Elaina'ya uyguladığı şiddetli kısıtlamanın tam tersi bir okşayışla. Dudaklarını ileri geri hareket ettirerek onu usulca tekrar tekrar öptü.

Başını kızın kulağına yaklaştırdı ve dudakları kızın üzerinde açılana kadar yüzüyle saçlarını bir kenara itti. "Böyle miydi?" diye fısıldadı.

Elaina usulca inledi. Hayır, hiç de öyle bir şey olmamıştı. Trevor'ın öpücüğü hafifçe hoştu, içinde havai fişekler patlatan ve beynini allak bullak eden bir şey değildi.

Kulak memesini dişlerinin arasına aldı ve usulca sıyırdı. "Böyle miydi?" Sorusuna bir cevap istedi.

"Hayır," diye fısıldadı.

Raul çifte duyguyla sarsıldı; onu kollarında tutmanın verdiği şehvet ve uyarılma ile o çocuğun onu öptüğünü, diliyle tadına baktığını düşünmenin verdiği öfke.

Bunu onun beyninden silmesi gerekiyordu. Hafızasından silmesi. Varoluşundan silmeliydi.

Tam da bu niyetle kızın ağzına doğru eğildi, dudaklarını kızın dudaklarına yaklaştırdı ve kız derin bir nefes aldığı anda dilini içeri kaydırды. *Tanrım, çok tatlıydı.* Dili onunkine karşı tereddüt etti, kolları onu serbest bırakana kadar ona doğru itti. Ellerini kızın başına götürdü ve ağzını kendi ağzına doğru kaldırdı.

Parmakları açgözlülükle adamın kafa derisine yapıştı, gövdesi adamınkine kışkırtıcı bir şekilde yapıştı ve öpüşmeleri vahşileşti. Adam onun dudaklarından içti, ihtiyacı olanı ondan aldı ve onu vücuduna sıkıca bastırdı. Dilleri birbirine dolandı, birbirlerinden beslenirken nefes alışları hızlandı.

Kolları kızın etrafında sarılı kaldı ve onu kendine çekti. Ağzı onunkinden ayrıldı ve kulağına doğru ilerledi, dilini içeri daldırdı ve kulak memesini tekrar ısırdı. Diyaframının derinliklerinden homurdandı ve bir talepte bulundu. "Artık öpüşmek yok, anladın mı beni?"

Adamın kollarında nefes nefese kaldı, adam onu tutarken vücudu sıvı gibiydi. "Evet." "Söyle." Sözleri ani, kısa ve özdü.

"Artık yok."

"Artık *ne* yok, Elaina?" Duyması gereken talebi haykırmaya devam etti.

Oksijen emip birbirlerine bakarlarırken ağzı kızın kulağından ayrıldı.

"Artık Trevor yok." Sesi yumuşak ve tereddütlüydü ama adamın duymak istediğı şeyin bu olduğundan emindi.

"Doğru," diye mırıldandı.

Adam kadının omuzlarını sıkıca kavırken, kol boyu uzakta durdular. Gözleri sıkıntılı bir şekilde büyürken nefesi dikenli soluklarla geliyordu. Derin derin yutkunarak birkaç uzun saniye boyunca dikkatle onu izledi.

Elini saçlarına götürdü ve onu tekrar kendisine doğru çekmeye başladı. Kadın kurtuldu ve ondan uzaklaştı.

Kızın elinden kurtulmasına ve odadan kaçmasına izin verdi. Ama o gecenin ilerleyen saatlerinde

gece yarısı yaklaştığında onun yanında durduğundan emin oldu. Geri sayım başladığında Trevor'a baktı ve ellerini Elaina'nın omuzlarına koyarak dimdik durdu. Vakit geldiğinde, Elaina'nın yaşına ve etraflarındaki kalabalığa hürmeten, dudaklarına hızlı ve nazik bir öpücük kondurdu.

Yeni yılın getirdiğı gürültü ve kahkahalar sırasında, ona yardım edemeyeceğı ama anlayabileceğı bir yoğunlukla baktı.

İddiasını ortaya koyuyordu.

Elaina birkaç saat sonra yatmak için hazırlanırken teyzesi odasına girdi. Yüzündeki ifade sıkıntılı olmaktan çok meraklıydı. "Raul ile aranızda bir şeyler mi var?"

Elaina şaşırmaması gerektiğı halde bu soru karşısında şaşırmıştı. Dürüstçe cevap verdi. "Muhtemelen, ama umarım değildir."

Janie başını salladı ve kıkırdadı. "Bu nasıl bir cevap böyle?" "Bildiğim kadarıyla gerçek."

"Neler oluyor, tatlım?"

Elaina yatağı doğru ilerledi ve dizlerini çenesine kadar çekerek oturdu. "Etrafta kıvılcımlar uçuşuyor, bu kesin."

"Ama?"

Elaina suçlu görünüyordu. "Beni olduğumdan daha genç sandığından eminim." "Nasıl yani?"

"Tanıştığımızda on sekiz yaşında olduğumu varsaydı çünkü ona üniversitede birinci

sınıf öğrencisi." "Ahh."

"Evet."

"Ve siz de bunu varsaymasına izin mi verdiniz?"

"En güvenli yol bu gibi görünüyordu," diye cevap

verdi Elaina. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu

teyzesi. "O İspanyol." Bariz olanı ifade etmişti.

Janie narin bir homurtu çıkardı. "Bunu sana söyleyen kişi olmaktan nefret ediyorum tatlım ama senin soyadın *Ruiz*."

"Bunu anlıyorum. Ama annem Hispanik erkeklerle nasıl çalıştığını açıklarken çok titizdi. Biriyle evliydi, biliyorsun."

"Bunu biliyorum. Onun babana, babanın da ona deliler gibi aşık olduğunu da biliyorum. Senin o çılgın kafanda neler oluyor?"

"Hispanik erkekler daha fazla, daha *fazla*. Daha fazla her şey. Daha kontrollü. Daha maço. Daha sahiplenici."

Janie'nin yüzünde hülyalı bir ifade vardı. "Ve kız kardeşim sana bunun kötü bir şey olduğunu mu söyledi?" Sesi kuşkulu geliyordu.

"Tam olarak değil. Ama sanırım ben öyle anladım."

"Elaina, tüm bunlar genel anlamda doğru olabilir. Ve Raul söz konusu olduğunda kesinlikle doğru olduğunu düşünüyorum. Ama annenle baban birbirlerini çok seviyorlardı. Harika bir ilişkileri vardı. Her yönden eşitlerdi. Annen babanı kaybettikten sonra asla tam olarak toparlanamadı. Seni uyardığını sanmıyorum, sadece *gördüğü* gibi *anlatıyordu*. Seçiminden asla pişmanlık duymadığını ve babanla ilgili her şeyi sevdiğini biliyorum. Bebeğim, sen yanlış anlamış olmalısın."

Elaina bir süre düşünceli bir sessizlik içinde bunu düşündü. "Onun gergin olduğunu düşünmüyor musun?"

"Raul? Kesinlikle, bence çok gergin biri. Ama aynı zamanda harika bir adam. Onu çok uzun zamandır tanımıyorum ama Brian ona güveniyor. Ona güveniyor ve saygı duyuyor. Aralarında sağlam bir dostluk var ve ben kocamı dostluğunu öyle herkese vermeyeceğini bilecek kadar iyi tanıyorum."

"Yani ne *yapmam* gerektiğini düşündüğünüzü mü söylüyorsunuz?"

"Buna siz karar verin. Ben sadece merak ettim. Ama onun iyi bir adam olduğunu ve sana asla kötü davranmayacağını düşünüyorum. *Asla*."

Elaina dudağını ısırdı ve düşünceli gözlerle teyzesine baktı.

Janie devam etti, "Doğum günün yaklaşırken ve ben tam bir parti modundayken, yaşını daha uzun süre nasıl saklayabileceğini bilmiyorum."

Elaina, Raul'e karşı olan duygularını kabullenmeye çalışırken iki hafta geçti. Keşke annesiyle son bir kez konuşabilseydi. Janie Teyze'ye güveniyordu ama annesiyle son bir kez konuşmaya çok ihtiyacı vardı.

Belli ki alamayacaktı.

Kendini anlamaya çalışarak ruhunu araştırdı. Doğuştan gelen bir kadın sezgisiyle, Raul ile bir şeye başlarsa bunun ciddi bir şey olacağını biliyordu. Bu konuda kontrolün kendisinde olduğunu hissediyordu, en azından bir süreliğine. Raul onun yaşının farkında olmadığı sürece, mesafesini korumaya çalışacağını biliyordu. Ona yeşil ışık yakarsa ve yaktığında, bunun üzerine atlayacağını düşündü.

Trevor onu arayıp çıkma teklif etti ama o reddetti. Onunla ilgilendiği gibi ilgilenmiyordu ve ona yanlış bir fikir vermek istemiyordu. Aklının bir köşesinde, Raul'u memnun etmeye çalışıp çalışmadığını merak ediyordu. Trevor'dan uzak durmasından memnun olacağına şüphe yoktu ve zaten düşündüğü son şey başka biriyle bir şeylere başlamaktı. Tek düşünebildiği Raul Vega'ydı. Kafası zaten karışık olan beynini daha fazla bulandıracak başka bir şeye ya da kimseye ihtiyacı yoktu.

Günlerini küçük kasabadaki iş olanaklarını gözden geçirerek geçirdi. Bankada bir veznedar açığı vardı ve o da bu işe başvurdu. Mülakat

iyi gittiğini ve iş için bir şansı olduğunu düşündü. Duymak için bekledi.

Bir gün diğerini kovaladı ve Raul'dan uzak durmanın ne kadar zor olduğuna inanamıyordu. Sayamayacağı kadar çok kez onun evine gitmeyi düşündü ve numarasının cep telefonunda programlı olduğunu bilmek, görmezden gelinmesi zor bir cazibeydi.

Ama sebat etti ve sonunda onu hiç aramamayı ya da mesaj atmamayı başardı.

Elaina'nın doğum günü partisinin olduğu gün, Raul yavrulayan bir kısırakla sorun yaşadı. Makat doğum zor olmuş ve ona pahalıya mal olmuştu. Bir veteriner çağırmak zorunda kaldı ve o zamana kadar çok geçti. İki hayvanını da kaybetti. Doğum sürecinde bir hayvanı kaybetmek asla kolay değildi.

Vahşi, kara bir ruh hali içindeydi.

Onu görmeyeli iki hafta olmuştu. Ondan uzak durmak için elinden geleni yaptığı iki hafta. Eğer kız okula dönene kadar dayanabilirse, daha rahat nefes alabilir ve lanet vicdanı bir süreliğine çenesini kapatabilirdi.

Her gün çivi çakıyormuş gibi hissediyordu, bağırsakları onun için çok ağrıyordu.

Partiye geç gelmişti, saat onu geçmişti ve parti tüm hızıyla devam ediyordu. Ön verandadaki soğutucudan bir bira aldı ve eve doğru ilerledi. Janie, Elaina'nın partisi için her şeyi hazırlamıştı; ev ve bahçe yüzlerce ışık ve fenerle süslenmişti. Akşam soğuk ama ılıktı ve rüzgâr yoktu; konuklar evden bahçeye ve tekrar bahçeye gidip geliyorlardı.

Kapağını açıp bir yudum aldı ve kanında dolaşan vahşi sıcaklığı kontrol altına almaya çalıştı. Ölümü ilk elden tecrübe etmek berbat bir şeydi ve karanlık anıyı beyninden söküp atacak ve damarlarına yeniden hayat verecek yumuşak ve tatlı bir şeye ihtiyacı vardı. *Ona ihtiyacı vardı.*

İki sinir bozucu hafta boyunca ondan uzak kalmayı başarmıştı ve şimdi Elaina'yı ararken, tanıdığı insanlarla konuşmak için defalarca durmak zorunda kaldı. Konuk listesi çeşitliydi. Orta yaşlı bekârların arasına serpiştirilmiş yaşlı evli çiftler. Etrafta gruplar halinde gençler ve yirmili yaşlarında gençler vardı. Janie'nin davet ettiği kişilerin

Elaina için. Etrafına olabildiğince rahat bir şekilde baktı ve veterinerden hayvanlarının öldüğünü duyan bir komşusundan kurtulmaya çalıştı. Haber çabuk yayılmıştı. Bu konuşmak istediği son şeydi ve olabildiğince çabuk uzaklaştı.

Yine de onu bulana kadar kırk beş dakika geçmişti. Bulduğunda ise ruh hali daha da karardı ve çirkinleşti. İşkence dolu bakışları onu gördükçe ve içindeki hayvan serbest kalmaya çalıştıkça, karnındaki ateş vahşi bir kıskançlıkla yanıyordu.

Dışarıda, çardakta, elinde bir kadeh şampanya, etrafında kadınlı erkekli bir grup genç insan vardı.

Kırmızı görmesine neden olan kısım bu değildi.

Trevor onun yanında durmuş, elini şakacı bir şekilde saçlarında dolaştırıyordu. Ona başka bir yerinden dokunmuyordu ama bu Raul'un içinde öfke ve kıskançlık uyandırmaya yetmişti.

Çakıl taşlı patikada durdu, birasının yarısını içti ve kendini kontrol edebilmek için deli gibi çabaladı. Atlamayacaktı. Trevor aslında iyi bir çocuktu ve Raul kesinlikle oraya gidip o küçük pisliği öldüremezdi. Ayakları çardağa doğru iki adım attı ve dondu kaldı.

Oraya *gidip* o çocuğun boğazına atlamayacaktı.

O değildi.

Birayı kaldırdı, kalanını boşalttı ve kutuyu ezdi. Boğazı düğümlendi ve Elaina'nın onu görmesini bekledi.

Gözlerini kaldırıp ona diktiğinde sustu. Tamamen.

Yirmi metre uzaktaydı ama şampanyayı tutan elindeki titremeyi görebiliyordu.

Bu onu biraz daha iyi hissettirdi.

Başını yana, Trevor'dan uzağa eğdi ve Trevor onun saçlarını gizlice ensesinden kaldırıp genç adamın elinden düşürmesini izledi.

Çocuk, gruptaki diğer kızlardan birinin söylediği bir şeye gülmek için arkasını dönerken elini bıraktı.

Raul durup önündeki manzarayı izlerken, bir motor sesi duydu ve yolun karşısına bakınca Brian'ın bir traktörün üzerinde, evin arkasına doğru saman dolu yirmi metrelik bir römork çektiğini gördü.

Kızlardan biri "Hayride!" diye bağırdı ve çocuklar teker teker saman ve içecek dolu bir soğutucuyla yüklü römorka doğru yola çıktılar.

Elaina hareketsiz kaldı ve Trevor onun kolunu çekmek için uzandı. Tereddüt etti, Raul'u izliyordu.

Raul başını Elaina'ya doğru salladı ve ona olduğu yerde kalması için sessiz bir emir verdi.

Raul'un Monroe ikizlerinden biri olarak tanıdığı gruptaki bir başka kız, Trevor'ın diğer kolunu çekiştirmeye başladı ve onu karavana doğru hareket ettirmeye çalıştı.

Raul çardağa doğru yürüdü ve Trevor ile Monroe'nun kızına baktı. "Gitseniz iyi olur. Aracınızı kaçıracaksınız."

Trevor karşı çıktı, belli ki Elaina olmadan gitmek istemiyordu. Ancak küçük Monroe kızı ısrarcıydı ve çok geçmeden mücadeleyi kazandı ve Trevor'ı arabadan aşağı çekerken, o da Elaina'ya doğru özlem dolu bakışlar fırlattı.

Traktör hareket etti ve Raul hiç vakit kaybetmedi. Elaina'nın elinden tuttu ve onu çardaktan, avlunun ışıklarından uzaklaştırdı ve partinin gürültüsünden yirmi metre uzağa götürdü. Sırtını alet ambarına dayayana kadar onu etrafında döndürdü ve siyah gecenin karanlığında onu kollarının arasına aldı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

YEDİNCİ BÖLÜM

Elaina'nın nefes alışları sık ve hızlı geliyordu. Raul'u iki haftadır görmemişti ve onu gecenin içinde yırtıcı bir hayvan gibi izlediğini aniden görünce, anlamaya çalıştığı duyguların bir kanıtı olarak kanı damarlarında gürültülü bir şekilde akmaya başladı. Birkaç dakika içinde partiden uzaklaştırıldığını ve şimdiye kadar karşılaştığı en medeniyetsiz adam tarafından rehin alındığını hissetti.

Adam kızın üzerinde asılı duruyordu, nefesi ciğerlerinden tıkr tıkr çıkıyordu, gözleri karanlık gecede parlıyordu. Birlikte durdular, hırıltılı bir şekilde nefes alıyorlardı, gözleri birbirinin üzerindeydi.

Adam uzandı, kadının iki bileğini nasırlı elleriyle tuttu ve başının üzerinden çekerek ahırın sert dış yüzeyine doğru itti.

Adam ona doğru eğildiğinde nefesini içine çekti. İçini parçalayan cinsel heyecanın keskin, sıcak ısırtısına korku dalları eklendi. Zevk ve ihtiyaç akımları sisteminden geçerken külotunun içinde sıvı ısı birikti.

"Sana ne demiştim?" Kelimeleri ona doğru tısladı.

Elaina bakakaldı, gözleri fal taşı gibi açıldı, sessizliğe gömüldü, cevap veremedi.

Gövdesini onunkine doğru itti. "Sana ne dedim ben?" diye sordu ses tonu sertleşirken.

Başını salladı, öfkeli kalp atışlarını ona cevap verecek kadar sakinleştiremedi.

"Sana ondan uzak durmanı söylemiştim. Sana dokunmasına izin verme demiştim. Seni öpmesine izin verme demiştim. Seni yine öptü mü? Yine sana dokunmasına izin mi verdin?"

"Hayır."

"Onu eşek sudan gelinceye kadar dövmem mi gerekecek? Gereken bu mu?"

"Raul, *Tanrım*, beni korkutuyorsun--"

"Seni korkutuyor muyum? Beni çok korkutuyorsun, Elaina." Kan onunkini terk etti

Yüzü, duygularının yoğunluğu yüzünden bembeyaz kesilmişti.

"Sakin ol, hiçbir şey olmadı." Onun anlamasını sağlamaya çalıştı. "Onunla görüşmüyordum, söz veriyorum." Adam kızın bileklerini sıkıca tutunca kız da yapabildiği tek şeyle ona uzandı. Yüzünü onun boynuna bastırdı ve yatıştırmaya çalıştı, "Şşş."

Başını eğdi ve oksijeni içine çekti. Üç saniye kadar bekledikten sonra dudaklarını onunkilere götürdü.

Onu usulca öptü ve titreyen dudaklarından hafif yudumlar aldı.

"O çocuğu tanımıyorsun bebeğim. Kadınlarla ilgili bir ünü var." Öpücükler arasında konuştu, dudakları onunkilerden ayrıldı ve sonra daha fazlası için geri döndü. "Seni becermek istiyor. Bunu biliyor musun? Tek istediği bu." Sözleri basitti. *İlkeldi.*

Adamın ağzı kulağına gittiğinde kollarında şiddetle titredi ve adamın nefesini içine çektiğini hissetti. Konuşmaya devam etti, sesi kızın kulağında düzensiz bir fısıltıya dönüştü. "O seni beceremez, Elaina."

Elleri kızın bileklerini bıraktı ve kolları kızın belini tamamen sarana kadar aşağı indi. Ona sarıldı ve ellerini sırtında aşağı yukarı gezdirdi. "Benim için çok genç olduğunu anlıyorum. Sana henüz sahip olamam." Elleri saf bir sahiplenme duygusuyla sıkıca kenetlenmişti. "Ama bebeğim, kendine dikkat etmelisin. Sen *bana aitsin--*"

Kadın adamın kollarında sarsıldı ve onu hazırlıksız yakaladı. "Ben sana ait değilim---"

Başını kaldırıp kızın yüzüne baktı ve eliyle çenesini kavrayıp kaldırdı. "Sen bana ait olacaksın. Büyür büyümez, sana daha önce de söyledim. Ama dikkatli olmalısın, benim olanı korumalısın, yoksa tüm bahisler kapanır ve şimdi taşınırım. Seçim senin. Sana zaman ve yer vereceğim ama söz vermelisin. *Kimse seni sikkemeyecek.* Hemen şimdi. *Şimdi söz ver.*"

"Ne istediğini anlamıyorum, Raul. Benden bir taahhüt mü istiyorsun? Biz birlikte olmadan mı?" Şaşkınlık alnını çizgiler halinde kırıştırdı. "Ne istiyorsun? Hayatımın işlerine devam etmemi ama bekaretimi sana vermemi mi istiyorsun?"

Raul midesine inen yumruğu hissetti.

"Hâlâ bakire misin, bebeğim?" *Tanrım, bunun doğru olmasını istiyordu.*

Elaina gözlerini kapadı ve bir nefes verdi. Bunu söylemek istememişti. Ama adamın bunu zaten tahmin ettiğini düşündü. Kahretsin, durumunu daha da kötüleştiriyordu. Yaşı hakkında yalan söylediğini öğrendiğinde altına sıçacaktı. *Tam olarak yalan sayılmaz.*

Bir şeyi biliyordu. Artık kafası karışık değildi. Buna hazır olup olmadığını, onun gibi birine hazır olup olmadığını hâlâ bilmiyordu. Ama Tanrım, onu istiyordu. *Bu kesindi.* Onun yoğunluğuna lanet olsun. Bununla nasıl başa çıkacağını öğrenecekti. Öğrenmek zorundaydı. Haftalardır ondan başka hiçbir şey ya da hiç kimseyi düşünmemiştir.

Bu cazibe onu diri diri yiyecekti. *İnanılmaz derecede ateşliydi.* Baştan çıkarıcılığın vücut bulmuş haliydi.

Gözlerini daha sıkı kapattı. Onun gibi birinin bekâretini almasını istiyordu. Onun o kişi olmasını istiyordu.

Sadece biraz zamana ihtiyacı vardı. Elde edemeyeceğini bildiği bir zamana. Kararını vermesi gerekiyordu. Kendini onun yoğunluğuyla uzlaştırması gerekiyordu, çabuk çabuk. O *çok* yoğundu.

Onunla başa çıkmak kolay olmazdı.

Parmakları kızın yüzünde kenetlendi ve bir cevap istedi. "Hâlâ dokunulmamış mısın?"

Bu farklı bir soruydu.

Derin bir nefes aldı ve ona cevap vermeye çalıştı. "Bakire, evet. Dokunulmamış, hayır."

"Dokunmak ne kadar dokunmaktır?"

Yüzünün kızardığını hissetti ve bu soruya cevap veremedi.

Eli kızın çenesini yukarı kaldırdı ve gözleri kızın kilere dikildi. "Kirazın hala duruyor mu?"

Elaina'nın nefesi kesildi ve daha sert titremeye başladı. *Yüce Tanrım.*

Devam ederken sesi alçaldı. "Cevap ver bana, Elaina."

"Evet. Yani, sanırım--sanırım öyle."

Raul o sarsılmış ifadeyle çok şey öğrendi. Kendine dokunmadı. En azından içten değil. Ve muhtemelen hala kirazı vardı. Bunu öğrenecekti. Ama bu gece değil. Bu gece kendine güvenemezdi. Ama öğrenecekti. Bilmesi gerekiyordu.

"Tamam, şimdi söz veriyorum." Gözleri parıldayarak onun gözlerinin içine baktı. "*Bekliyorum.*"

Elaina onun gözlerini aradı. Buna söz verebilir miydi? Vermek istiyor muydu? Peki ya o ne olacaktı? Soru ağzından çıktı: "Peki ya sen?"

"Ben bakire değilim." Sesi derindi ve o gece ilk kez hafif bir mizah izi taşıyordu.

Elaina'nın ağzı küçük bir gülümsemeyle kapandı. "Anladım. Hayır, yani sanırım bana arkadaşlarımla eğlenmemi, biraz büyümemi ve senin için bakire kalmamı söylüyorsun. Doğru mu anladım?"

"Evet."

"Peki ya sen? Benim için cinsel ilişkiden uzak duracak mısın?" "Bekâr mı?"

"Evet. Her iki yöne de gidiyor mu?"

Raul onu inceledi, onu kalçalarından tutup içine dalmayı o kadar çok istiyordu ki beklemenin onu öldüreceğini düşündü. Başka bir kadınla birlikte olmayı düşündü ve bunu hemen aklından çıkardı. Başka bir kadın istemiyordu. Onu istiyordu. *Sadece onu.*

Ona hızlıca cevap verdi. "Her iki taraf için de geçerli."

Elaina onun anlaşması karşısında şaşkına döndü ve samimiyetini sorgulamayı aklından bile geçirmedi. Adam samimiydi. Bunun üzerine bahse girebilirdi. "Ciddi misin sen?"

"Evet," diye ısırdı.

"Ama--"

"Mastürbasyon yapmayacağıma söz vermiyorum bebeğim. Sadece kirazını benim için saklayacağına söz verirsen, senin için temiz kalacağımı söylüyorum."

Adam niyetini basit bir erkek diliyle açıklarken Elaina'nın bacakları titriyordu.

"Anlaştık mı?" Onun cevabını beklemeye başladı.

"Evet, tamam. Ama açıklığa kavuşturalım. Bir iş bulacağım ve hayatıma devam edeceğim. Benim arkadaşlarım var, senin de arkadaşların var ve ikimiz de sosyaliz, sadece seks yok. Tamam mı?"

Kadının ne dediğini yanlış anlamıştı. "San Antonio'ya döndüğünde bir iş bulacak mısın?"

"Geri dönmeyeceğim."

Bu onun için yeni bir haberd. "Ne? Neden?"

"Hemşire olmak annemin benim için hayaliydi. Ben bunu istemiyorum. Burada kalıyorum, bir iş buluyorum, bir yandan da hayatımı düşünüyorum. Ne istediğimi."

Raul, kızın gitmemesinden duyduğu şaşkınlıkla birlikte, ondan uzak durmak için kendisiyle savaşmaya devam etmesi gerektiğine dair karanlık ve eziyetli bir bilginin birleşimini hissettiğinde şok oldu.

Planlarındaki değişikliği sindirmeye çalışırken sessiz kaldı.

Elindeki konuya geri döndü. "Yani, bu doğru mu? Bizim hakkımızda yani."

Onun bekâr kalmak için yaptıkları anlaşmadan bahsettiğini biliyordu. "Beni sakinleştirmek için gereken şey bu olacak, evet."

"Ve sen bana inanacak mısın?"

"Sözünüzden şüphe etmek için hiçbir nedenim yok."

İçinden bir suçluluk oku geçti. "Tamam."

"Evet, tamam mı?"

Gülümsemeye çalıştı. "Tamam."

Kadın ahırın duvarına yaslanıp gevşemeye başladı ama adam hızlı bir hareketle sırtı duvara yaslanana, bacakları iki yana açılana ve kadın iki bacağının arasında durana kadar döndü, leğen kemiği arkasındaki güçlü bir kol tarafından adamın vücuduna doğru çekildi.

Bir eli alnına gitti ve yüzündeki bir bukleyi itti. "Mutlu yıllar bebeğim."

Ona gülümsedi, aldatmacasından kaynaklanan suçluluk duygusunun üstesinden gelmeye çalışıyordu. "Teşekkürler," dedi, ona söylemesi gerektiğini biliyordu. Çok ileri gitmişti. Artık yalan gibi geliyordu. Kelimelere şekil vermek için ağzını açtı ama önce o konuşmaya başladı ve sesindeki hüznün ona ne söylemesi gerektiğini bir anlığına unutturdu.

"Boktan bir gün geçirdim. İyi hissediyorsun."

Vücudunu ona karşı gevşetti, yumuşak uyarılma dalları sistemine çarptı. Uyluklarının birleştiği yer adamın mavi kot pantolonuna çarparak külotunun ıslanmasına ve vücudunun titremesine neden oldu. Onun sözlerine konsantre olmaya çalıştı. "Ne oldu?"

"Bir kısrak ve yavrusunu kaybettim. Makat doğumdu ve ikisini de kaybettim. Berbattı."

"Özür dilerim." Elini şefkatle onun yanağına koyarak bir deneme yaptı.

Elini tuttu ve avucunu öperek ağzına götürdü. Adam onun kokusunu içine çekerken ve avucunu tekrar tekrar öperken kadın ona yaslandı.

Gözlerini açtı ve onunkilerin derinliklerine baktı. "Ve sonra seni bulmaya geldim ve o sana dokunuyordu." Sesi sertleşti.

"Raul," diye yumuşakça azarladı.

Onun elini tutup boynuna doladı ve alnını onunkine yasladı. Ağzını yanağına kaydırıp ve açık dudaklarıyla onu okşadı. Öpücüklerini yüzünde gezdirirken, sert bir sesle güvence istedi. "Söz vermiştin, değil mi?"

"Evet."

Ağzını usulca öptü ve dudaklarını yüzünde gezdirmeye devam etti, elleri sırtında gezindi, belinden kalçalarına doğru kaydıp, parmakları poposunda kenetlendi ve sonra hareketlerini tekrar tekrar yapmak için hareket etti.

Dudaklarını onun kulağına götürdü ve fısıldadı, "Bir gün, çok yakında bir gün, seni soyacağım, yatağıma yatıracağım ve çıplak vücudunu öpeceğim. *Tanrım*, bebeğim, mükemmelsin."

Ağzı kızınkine yaklaştı, ellerini kızın başına götürüp hafifçe eğdi ve dudaklarını kızınkilerin üzerine kapattı. Yüzünü tuttu, dilini dudaklarının arasına soktu ve onu yıkıcı bir güçle öpmeye başladı. Dili

Onunkinin etrafında döndü, dışarı çıktı, alt dudağını yaladı, dişleri onu yumuşakça sıyırdı. Diyaframının derinliklerinde inledi ve daha fazlası için geri döndü.

Adam onu tekrar tekrar öperken beyni bedeninden ayrılmış bir halde adamın kucağına sarktı. Ellerini onun üzerinde gezdirirken, gömleğinin kuyruklarının altından kayarken, ellerini çıplak sırtında gezdirirken nerede durduğunu ve onun nerede başladığını bilmiyordu.

Uzun, çok uzun bir süre öpüştiler, adamın saat beş gölgesi kızın tenini aşındırdı. Bunu hissetti, acıması gerektiğini biliyordu ama acımadı. Ellerini göğsünde dolaştırdı ve elleri küçük, erkek meme uçlarını kaplayana kadar göğüs kaslarını yukarı kaldırdı.

Ağzını onunkinden ayırdı ve ellerini göğsünden çekip ciğerlerine oksijen çekerken sıkıca tuttu.

"Bunu yapamazsın, bebeğim. Böyle devam edersen, pantolonuma boşalacağım."

Şok olan Elaina nefesini içine çekti ve adamın ağzına geri döndü. Adam onun erişimine izin verdi ve dudaklarını tekrar onunkilere indirdi.

Tekrar başladı. Dilleri düelloya tutuştu, kolları birbirine dolandı. Kadın adamın ağzına doğru usulca inledi ve adam kadının poposunu daha sıkı kavrayarak onu kendine doğru çekti. Ona doğru bastırdı ve ona karşı dalgalanmaya başladı.

Elini belinin kıvrımlarında gezdirdi ve küçük, sıkı bir meme ucuna geldi. Elbisesinin üzerine sürttü ve bunu yaptığında, kız onun ağzına doğru nefes aldı ve öpüşmeleri daha vahşi, daha ıslak hale geldi. Elbisesini aşağı itti ve küçük, solgun, çıplak göğsünü avucunun içine aldı. Meme ucunu parmaklarının arasında sıkı, onu çekti, nefes nefese kalana ve neredeyse şiddetle ona doğru itilene kadar etini büktü.

Oksijen almak için ağzını serbest bıraktı ve adam konuştu. "Benim için gel, bebeğim. Ver onu bana."

Ağzını tekrar onunkine dayadı ve yumruğu poposunu ritmik bir şekilde sıkarken ve parmakları göğsünü okşarken ondan derin bir şekilde içti.

Elaina'nın zihni uyuşmuştu ve saf zevk bedenini ele geçirdi. Ona doğru itti, buna ihtiyacı vardı, ona ihtiyacı vardı.

Eli kızın poposundan ayrıldı ve elbisesini yukarı doğru iterek önünden çekti. Uzun bir parmağını külotunun üst kısmına sokarak

Parlayan klitorisini ovmaya başladı ve parmağını üzerinde döndürdü.

Saniyeler içinde, ağzında miyavlıyor ve kollarında sertçe boşalıyordu.

Şimdiye kadar bildiği tüm zevklerin ötesinde bir zevk vücuduna tüm gücüyle çarptığında onu sıkıca tuttu. Orgazm içinden geçerken tamamen parçalandı.

Ağzı onunkinden ayrıldı ve başı onun boynuna düştü, yavaşça aşağı inerken büyük, nefes nefese nefesler aldı.

Elleri yavaşça onun tatlı noktalarından çekildi ve kolları onu tamamen sardı. İri vücudu titreyerek kontrolü yeniden kazanmaya çalışırken onu sıkıca tuttu.

Nefes alış verişini nihayet yavaşladı ve kulağına doğru, "O benim. Benim olan bu. Hepsi, Elaina. Benden başka kimse orgazm olamaz. Her biri bana ait."

Başını ona yasladı, enerjisi tamamen tükenmişti. *Tanrım, evet. Eğer ona böyle hissettirebiliyorsa, hepsine sahip olabilirdi.*

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Bir saat sonra Raul, Brian'ın yanındaki oturma odasının duvarına yaslandı ve kalabalık odanın diğer ucundaki Elaina'ya odaklanırken arkadaşının konuşmasını belli belirsiz dinledi.

Janie ve göğsüne sarılmış bir bebek tutan kasabalı bir başka genç kadının da aralarında bulunduğu bir grup kadınla birlikte duruyordu. Elaina ve Janie'nin bebeğe usulca mırıldanmalarını ve genç anneyle konuşmalarını izledi.

Arada sırada Elaina'nın gözleri ona takılıyor ve yüzünü yumuşak bir kızarıklığın kapladığını görüyordu.

Birden onun bir bebek tuttuğunu, kucakladığını, emzirdiğini hayal etti. *Onun bebeğini.*

Kanında şiddetli bir sahiplenme dolaşıyordu.

Onu sakinleştiren ve yerinde tutan tek şey, orgazm vücudunu ele geçirirken kollarında parıldayan kızın anısıydı. Kafasının içinde tekrar tekrar oynamaya devam etti.

Brian'ın sesi, o da kadınları izlerken yanı başında yankılanıyordu. "Janie'yi yeniden mutlu görmek çok güzel. O ve Elaina cehennemden geçtiler, dostum. Janie'nin tek kız kardeşini bu şekilde kaybetmesini hayal bile edemiyorum. Janie'den on yaş büyüktü ve Janie duygusal anlamda neredeyse tamamen ona güveniyordu. Ve zavallı küçük Elaina. Annesinin bakımının tüm yükünü o üstlenmişti. Üç buçuk yıl boyunca. Lise diplomasını almaktan, tam teşekküllü bir bakıcıya dönüştü."

Raul, Brian'ın yüzüne tam olarak bakmak için başını çevirdiğinde beyninde bir şeylerin parçalandığını hissetti.

"Üç buçuk yıl mı?" Raul'un söyleyebildiği tek şey buydu ve düz sesi hiçbir şekilde içini parçalayan kafa karışıklığını göstermiyordu.

"Evet, dostum. Çok kötüydü. Janie geçen yıl Elaina'ya yirmi birinci yaş gününde bir doğum günü partisi vermek istemişti ama o zamanlar buna imkân yoktu."

Raul kendini enayi yerine konmuş hissetti ama bir yandan yeni edindiği bilgilerle sarsılırken, bir yandan da başka bir soru sormayı başardı. "Annesi ne zaman öldü?"

"Temmuz sonu."

"Ve sonra Elaina üniversiteye mi başladı?" Raul sesinin boş çıktığını biliyordu ama konuşmayı tamamen kaybetmeden sürdürebilmesinin tek yolu buydu. Öfkesinin, içinde patlamaya hazırlanan volkanik bir basınç gibi yükseldiğini hissetti.

"Evet, ama bundan nefret ediyor, dostum. Geri dönmeyecek." "Ve bu senin için sorun değil mi?"

"Bence eğitim almalı ama Janie bunun sorun olmayacağını düşünüyor, Ben ne bilirim ki?"

"Ne yapmak istediğine karar verdiğinde her zaman geri dönebilir," diyerek eşit bir ses tonu tutturmaya çalışan Raul, bu sırada yumruklarının sıkıldığını hissetti.

"Evet, ama şimdilik iyileşmek için biraz zamana ihtiyacı var. Biz ona bunu hiç vermedik. Hayatını yeniden rayına oturtmak için onu aceleyle okula gönderdik. Bunun için kendimi çok suçlu hissediyorum."

"Bilemezdin. O anda en iyisi olduğunu düşündüğün şeyi yaptın," diye karşılık verdi Raul tok bir sesle.

"Evet," diye onayladı Brian.

Raul dişlerinin arasından, "*Hâlâ* ergenlik çağında olduğunu sanıyordum," diye homurdandı, tam o sırada dışarıda gürültülü bir havai fişek sesi duyuldu.

Brian gürültüyü araştırmak için Raul'un yanındaki pozisyonundan doğruldu. "Hayır, dostum," gözleri Raul'un kileri bir kalp atışı boyunca sessiz bir iletişim içinde tuttu. "Kız yirmi iki yaşında," dedi kasvetli bir sesle, dönüp gitmeden önce.

Raul'un başının arkası duvara çarptı ve gözleri kısa bir süre kapandıktan sonra tekrar açılarak odanın diğer ucundaki Elaina'ya baktı. Başarısız bir şekilde kendini ikna etmeye çalışırken öfke beynini bulandırdı. *Evet, üzücü bir hikâyeydi. Evet, zor zamanlar geçirmişti. Evet, hâlâ gençti.* Ama ona *yalan söylemişti.*

Kafasında geçmiş konuşmalarını tekrar tekrar gözden geçirdi. Ona *yalan mı söylemişti?*

Bir bok bulamadı.

Cevabı bilmiyordu. Ama bildiğinden şüpheleniyordu. Gerçek yaşını ondan saklamıştı.

Neden?

Bu sorunun cevabına ihtiyacı olduğunu biliyordu. Ama şimdilik umurunda değilmiş gibi görünüyordu. Beyninde tek bir düşünce çınılıyordu.

Yirmi iki yaşındaydı.

Bu da ona sahip olabileceği anlamına geliyordu.

Şimdi.

Elaina ellerini yıkarken banyo aynasında kendine baktı. O inanılmaz orgazmı yaşadıktan sonra akşam tamamen bulanıklaşmıştı. Raul inanılmazdı ve o zamandan beri *kanaryayı almak için bekleyen bir kedi gibi* onu izliyordu.

Partiye geri dönmek için kapıyı açtığında kalbi göğsünde çarpıyordu.

Raul'un koridorda duvara yaslanmış, belli ki onu beklediğini görünce aniden durdu.

Nabızı kulaklarında gümbürdüyordu.

Adam elini uzatıp nazik bir parmağını yanağında gezdirirken, kızın gözleri soru dolu bakışlarla onunkilere takıldı. Bu yumuşak hareket karşısında nefesi kesildi.

Ve sonra ağzını açtı.

"*Yirmi iki yaşında mısın?*" sesi öfkeyle tısladı.

Adam elini kızın yüzünden çekip ondan uzaklaşırken şok onu hareketsiz bıraktı, kollarını kavuşturup tekrar duvara yaslandı, vücudundaki gerginlik dalga dalga yayılıyordu.

Sertçe yutkundu ve titrediğinin farkındaydı ama boğazındaki daralmayı geçirmeyi başaramadı.

Kadının sessizliği belli ki ihtiyacı olan tek cevaptı.

"Çantanı al. Ve bir de ceket al. Dışarısı soğuk." Tehditkâr sesi, zararsız sözcüklerin bir tehdit gibi algılanmasına neden oldu.

Dudaklarını yaladı. *İşte bu kadar.*

Bunun o an olduğunu biliyordu. Raul onu buradan götürmek, çırılçıplak soymak ve bekâretini almak üzereydi. Vücudu titriyordu. Cidden bekâretini kaybetmek üzereydi. *Raul Vega'ya.*

"Nereye gidiyoruz?" Cevabı zaten bildiği halde yine de soruyu sordu.

"Gezintiye çıkıyoruz."

Belirleyici an onu yıkarken gözlerini kapattı.

Yavaşça gözlerini açtı ve duvara yaslanmış, onu bekleyen adamı izledi. "Bana kızgın mısın?" Kızgın olduğunu biliyordu.

"Evet," diye kısa ve öz bir şekilde cevap verdi.

Onun tek hecelik cevabıyla ürperdi, içine bir ürperti yayıldı ama karşısındaki yerinden kıpırdamadı. "Gitmek istemiyorum, Raul. Seni daha önce de kızgın gördüm ve bundan hoşlanmıyorum."

"Sana zarar vermeyeceğim." Kaşlarının arasındaki çatık çizgi derinleşti ve sesini yumuşatmaya çalışıyor gibiydi. "Şimdi git ve çantanı al. Ben gitmeye hazırım."

"Belki de bensiz devam etmelisin. Yarın konuşabiliriz." Bu öneriyle onu yatıştırmaya çalıştı.

İşe yaramadı.

Duvarı itti, ona doğru ilerledi ve sırtını kapı çerçevesine dayadı. Onun üzerinde yükselerek alanını işgal etti ve ağırlığını başının iki yanındaki ön kollarına verdi.

Bir elini aşağıya uzattı ve gözleri onunkilere yapışana kadar çenesini yukarı kaldırdı. Nefesi titremeye başladı. Konuştuğunda sesi alçak ama sertti. "Aramızda halletmemiz gereken şeyler var, Elaina. Ama her şey çok basit. Beni ya istersin ya da istemezsin."

Nefesi zorlaşırken çenesini tuttu. Gözlerini kırıştıtararak ona baktı ama devam etmesini beklerken hâlâ konuşmuyordu.

"Bana gelince--sanırım seni istediğim çok açık. Beş, altı hafta önce tanıştığımız gecedен beri seni çok istiyorum." Başparmağı uzandı ve kızın alt dudağında gezindi. "O zamanın çoğunda bir pislik gibi davrandığımı kabul ediyorum, ama bunun nedeni senden uzak durmaya çalışmamdı. Bundan hiç hoşlanmadım, hiç hoşlanmadım. Şimdi bir yerlerde bir iletişimsizlik yaşadık." Sesi sertleşti. "Gördün mü, bunca zamandır ergen olduğunu sanıyordum. Ama değilsin, değil mi?"

Sözleri kesildi ve kadın usulca başını sallayana kadar bekledi.

"Hayır, değilsin," diyerek onun sessiz cevabını onayladı. "Artık yirmi iki yaşındasın. Sana doğum gününü kutladığımı söyledim mi?"

Başı sadece bir kez aşağı yukarı sallandı.

Devam etti, "Evet, sanırım bu *benim için* daha çok *mutlu yıllar demek*. Ne demek istediğimi anlıyor musun? Şimdi, anlaşma şu. Sana zarar vermeyeceğimi söyledim. Yaş meselesini bir kenara bırakıp yolumuza istediğimiz gibi devam edeceğiz." Nasırlı başparmağı yine kızın dudağında gezindi. "Ve ben de seninle yatağında ilerlemek istiyorum. Tek yapman gereken senin de bunu isteyip istemediğine karar vermek. Ne demek istediğimi anladın mı? Çok basit, bebeğim."

Elaina duygusal durumunu kontrol altına almaya ve adamın söyledikleri hakkında sakince düşünmeye çalıştı. Sinirleri kulak zarlarında sessizce çınılıyordu. Her ne kadar inkâr etmek istese de yapamıyordu. *Adam haklıydı*. Hâlâ kızgındı ama haklıydı. Tek yapması gereken onu isteyip istemediğine karar vermektir.

Aslında bu bir karar değildi. Ya da öyleyse bile, bilinçsizce çoktan vermişti.

Dudaklarını yaladı, sürekli bir nefes çekti ve konuşmak için ağzını açtı. "Seni istiyorum, Raul." Raul ona doğru eğilirken vücudunda bir titreşim hissetti. "Bana kızgın olduğunu biliyorum. Belki bunu hak ediyorum, belki de hak etmiyorum. Ama birkaç şeyi hatırlaman gerekiyor," diye çıkıştı sesi güçlenirken. "Evet, yirmi iki yaşındayım. Ama sen hâlâ benden tonla büyüksün. Sen kaç yaşındasın?"

"Otuz," diye sıkılmış dişlerinin arasından homurdandı.

"Evet. Sekiz yaş büyük. Yani, tamam, düşündüğün kadar genç değilim. Ama daha önce yalan söylemedim. Hâlâ bakireyim. Bu değişmedi," diye hatırlattı ona sertçe, sözleri bir an durdu, çünkü adam onu daha fazla kavradı

Sıkıca. Adamın kendisine sarılmış parmaklarına baktı ve sonra tekrar yüzüne döndü. "*Evet*, neden ben gidip eşyalarımı getirirken sen de biraz düşünüp sakinleşmiyorsun?"

Adamın kollarını itti ve yatak odasına doğru döndü.

Saat gece yarısını geçmişti ve parti zaten dağılmaya başladığı için Elaina'nın sıvışması nispeten daha kolaydı. Janie, teyzesine gideceğini söylediğinde sadece kaşlarını kaldırmış ve Elaina'nın nerede olacağını onaylarcasına başını sallamıştı.

Raul onu hızlıca kamyonetine götürdü. Yolda aralarında kalın bir sessizlik oluştu.

Kamyoneti evin arkasına çekti ve bir elini kızın sırtına koyarak onu karanlık içeriye doğru götürdü.

Pencerelerden içeri süzülen parlak ay ışığı Elaina'nın görüşünün etrafını saran loşluğa uyum sağlamasına yardımcı oldu. Bacakları gerçekleşmek üzere olan dönüm noktası yüzünden titriyordu. Gerçekleşmek üzere olan şeyin baş döndürücü bilgisi damarlarında hızla dolaşıyordu.

Bunun olmasını istedi.

Ve bunun onunla olmasını istiyordu.

Ama bunun ötesinde düşünmek istemiyordu.

Elini kadının sırtından çekip bileğini kavradı ve onun önünde ilerleyerek mutfaktan geçip karanlık koridora götürdü. Konuşmadı ve ışıkları yakmak için hiçbir hareket yapmadı.

Arkasından yakından takip etti, teninin ince kokusu ve onu tavizsiz bir şekilde kavrayan sıcak, çelik gibi elinin erkeksi cazibesi, aç karnına iyi bir şarap gibi kafasına gitti. Kan damarlarında sıcak bir şekilde atıyordu ve parmaklarının onu tam nabız noktasından sardığı yerde bunu hissedip hissetmediğini merak etti.

Adam aniden durdu ve vücudunun ileri doğru hareketi onu adamın sırtına doğru tökezletti. Onun gergin gücünü hissetti, zayıf, kaslı vücudundan yayılan temiz, güçlü erkekliğin kokusunu aldı. Bu, ona ilk kez yaklaştığı andan itibaren onu büyüleyen aynı erkeklikti.

onu. İcini korkulu bir bekleyiş heyecanı kapladı, onun kalibresindeki bir erkeği bu kadar etkileyebilmiş olmanın ince heyecanı. Birkaç dakika içinde Raul Vega'nın çıplak bedeninin üzerinde asılı kalacağı gerçeği aklını başından almaya yetmişti.

Titredi ve bunu ne kadar çok istediğini hatırlayarak kırılğan kontrolünü dizginlemeye çalıştı ve daha önce onu ahırın dışında tuttuğunda ona nasıl hissettirdiğini kendine hatırlattı. Küçük, titrek bir nefes çekti.

Bir kapıyı iterek açtı ve Elaina'nın yatak odası olduğunu bildiği odanın eşiğinden geçti.

Mutfakta olduğu gibi bu odada da ay ışığı pencerelerden içeri giriyor, çevrelerindeki alanı aralarında duyumsal bir büyü yaratacak kadar aydınlatıyordu.

Odaya hâkim olan büyük yatağa doğru ilerledi ve yan tarafa oturarak onu yayılmış kalçalarının arasına aldı. Elleri hafifçe adamın omuzlarına düştü ve parmak uçlarının altında adamın gergin gücünü hissetti.

Avuç içleri, kalçalarının dışından, kalçalarının üzerinden, belinin girintisine ve tekrar geri dönerek vücudunda yukarı ve aşağı doğru yumuşak bir kaymaya başladı. Ciğerlerine derin derin hava çekerek gecenin sessizliğini bozdu.

Adam okşamalarını derinleştirmek için hiçbir harekette bulunmadı ve kadın onun önünde durdu, bir sonraki hamlesini beklerken vücudu hafifçe titriyordu.

Beklemeye devam ederken onun yakınlığından nefesi kesildi. Çaresizce vücudu onunkine doğru sallandı ve dudaklarını onun kulağına dayayıp usulca öptü. Vücudu onunkine karşı sıkılaştı. Ciğerlerindeki oksijen durdu ve "Neden hiçbir şey yapmıyorsun?" diye sordu.

Elleri kalçalarını daha sıkı kavradı ve ciğerlerindeki hava tısladı. "Kendimle savaşıyorum," diye cevap verdi ona belirgin bir alaycılıkla, kendine yöneltilmiş soğuk bir iğnelemeyle. "Bana çok güzel bir şekilde hatırlattığın gibi, sen bir bakiresin ve ben senin için hâlâ çok yaşıyım." Onu kendine bağladı, kavrayışı kısıtlayıcıydı. "Kendime sürekli buna başlamamamı, seninle k a l d ı r a m a y a c a ğ ı n bir şeye başlamamamı söylüyorum." Bir ciğer dolusu

Oksijen. "Ama işe yaramıyor. Mücadeleyi kaybediyorum. Yatak odamda tatlı ve uyumlu bir şekilde duruyorsun; yapmam gerektiğini bildiğim şeyi yapacak gücüm yok." Onu vücudundan uzaklaştırdı ama yumruklarını kollarının üst kısmına geçirmeye devam etti. Odanın karanlığında kendisini izleyen gözlerine odaklandı.

"Neden fikrini değiştirdin?" diye sordu yumuşak bir sesle.

"Bu bir fikir değişikliği değil. Fikrimi değiştirmedim. Sadece sana bir mücadele şansı vermeye çalışıyorum bebeğim."

"Seni bu kadar endişelendiren ne? Daha önce endişelenmiyordun."

Kendi kendine yönelttiği bir eleştiri sesi çıkardı. "Daha önce tek düşünebildiğim sana sahip olamayacağımdı. Şimdi sahip olabilirim ve sonrasında benden nefret edeceğinden, bunu bana karşı kullanacağından endişeleniyorum."

Onu tanıdığından beri ilk kez yüzde yüz kendinden emin olmayan bir yanını gösteriyordu. "Neden? Neden senden nefret edeyim ki?"

"Çünkü sana seçme şansı vermiyorum. Seni yatağa atıyorum-- istediğimi elde etmek için gözünü korkutuyorum." Nefesini içine çekti ve omuzları kadının elleri altında gerildi. "Bu gece cehennemi yaşayıp geri döndüğünü öğrendim. Ve şu anda o kadar boktan bir piç olduğumu öğreniyorum ki, görünüşe göre umurumda bile değil."

Elleri, devam etme niyetini açıkça ortaya koyan bir tutuşla kenetlenmişti.

Ağzının etrafında küçük bir gülümseme oynadı. "Sen boktan bir piç değilsin. Bir seçimim vardı ve onu yaptım. Buradayım, değil mi?"

"Böyle düşünüp duruyorsun, tatlım. Başka bir seçeneğin olduğunu düşünmeye devam ediyorsun." Gözlerinin içine baktı, ona çelişkili duygularla dolu katmanlı bir bakış attı. "Bunun nasıl sonuçlanacağını anladığını sanmıyorum. Seninle ilgili bir şey var, kontrolümü kaybetmeme neden olan bir şey. Daha sana sahip olmadım bile ama şimdiden bir dahaki seferi, bir *dahaki seferi ve ondan* sonraki seferi istiyorum. Bu iş öylece bitmeyecek, sen bağımlılık yapıyorsun bebeğim."

"Ama şu anda gitmeme izin vereceğini mi söylüyorsun? Beni eve geri götürmek için mi?"

Çenesi sıkıştı ve dudakları belirgin bir hırıltıya dönüştü. "Mecbur kalırsam, evet," sözleri göğsünden tehditkâr bir sıcaklıkla gürlledi.

Adamın sesindeki tehditkâr öfkeyi görmezden gelerek cevabın içeriğine odaklandı ve bir yandan da konuyu ona anlatmaya devam etti. "Yani benim için doğru olanın bu olduğunu düşünseydim gitmeme izin verir miydin?"

"Evet. Az önce söyledim." Sözleri bir anlaşma olduğu kadar bir suçlamaydı da.

"Neden?" diye usulca sordu.

"Neden?" Kaşları aşağı doğru çekildi. "Çünkü senin için en iyisini istiyorum," diye tükürdü ve ona söylediklerinin tam tersi olan acımasız ve suçlayıcı bir bakış fırlattı. "Seni önemsiyorum. Mutlu olmanı istiyorum."

Onun acı dolu açıklamaları karşısında başını salladı. Gerçekten de duyması gereken tek şey buydu. "Hiçbir şeyi sana karşı kullanmayacağım. Bunu istiyorum Raul."

Onu daha yakına çekerken elleri hareket etti ve kalçasının üzerinde yayıldı.

"Evet mi?" "Evet," diye fısıldadı.

Kavrayışını çelik gibi, neredeyse fark edilmeyen bir tehdit nüansıyla sıkılaştırdı. "Son şansın."

DOKUZUNCU BÖLÜM

Dudakları usulca onunkilere değerken "Geç," diye mırıldandı.

Raul onun yumuşak dudaklarını kendi dudaklarında hissetti ve büyüünün içinde yuvarlanmasına izin verdi. Hayatında hiç bu kadar yoğun bir ihtiyaç hissetmemişti. Onunla tanıştığundan beri her Allah'ın belası gün böyle olmuştu. Ruhunun derinliklerinden vuruyordu ve karanlık bir öfkeyle bunun asla geçmeyeceğini biliyordu.

Aralarına uzandı ve elbisesinin aşağıya kadar inen düğmelerini çözmeye başladı. Yumuşak beyaz göğüslerinin hafif kıvrımları sutyeninin dantelinin üzerinde ortaya çıktığında, başını eğdi ve ipeksi tenini ağzına alıp emdi.

Adamın kolları arasında kıpırdandı ve ellerini kaldırarak gömleğinin düğmelerini iliklemeğe başladı, heyecandan içi kaynıyordu. Hareketleri çılgınca bir hal aldı.

"Şşş. . . . yavaş, tatlım." Ağzını onun göğsünden kaldırdı ve birbirlerinin düğmeleri üzerinde çalıştılar, gecenin sessizliğini aldıkları nefesler bozdu.

Düğmeleri birlikte açmayı bitirdiler ve kadın adamın gömleğini omuzlarından itmeye başladı. Adam onun sessiz isteğine uydu ve kollarını gömlekten sıyrarak gömleği kadının ayaklarının dibine bıraktı.

Elbisesi vücudunun iki yanında sallanıyordu, düğmeleri elbiseyi ikiye ayırıyordu, sutyeni ve ona uygun dantel külotu görünüyordu.

Nefesini içine çekti ve elbiseyi belinden sıyrıp parmaklarını kızın yumuşak tenine batırdı. "Doğum kontrol hapı kullanmıyorsun, değil mi?"

Adamın kollarında kaskatı kesildi. "Hayır," diye fısıldadı ve adam onun bu soru karşısında şok olduğunu anlayabildi.

"Temizim bebeğim, söz veriyorum. Bu gece hamile kalma ihtimalin nedir?" Dudakları kızın omzuna düştü, cevap vermesini beklerken elleriyle onu kavradı.

"Bir şey kullanamaz mısın?" diye sordu.

"Bir şeyler kullanabilirim. Ama aramızda prezervatif varken bekaretini almak istemiyorum. Mecbur kalırsam yaparım. Sadece bunu yapmak istemiyorum.

için."

Yüzünün konsantrasyonla buruşmasını izlerken dudaklarını onun omzundan kaldırdı. Tereddütle konuştu, "Sanırım iyi olacak. Ama ya yanılıyorsam? Ya--"

"Sana kötü bir şey olmasına izin vermem. Birlikte hallederiz, tamam mı? Yumurtlamaya yakın mısın, değil misin?"

"Hayır, olmadığımından oldukça eminim ama ne derler bilirsiniz, *olur böyle şeyler*."

Kısaltılmış bir kıs kıs güldü. "Evet. Şansımı denemekte bir sakınca görmüyorum ama sadece sen de istersen."

Dudağını ısırdı ve dilini aşınmış etin üzerinde gezdirdi. Gözlerini onunkilere dikmiş, onu inceliyordu. Vücudu titredi ve ondan belli belirsiz uzaklaşmaya başladı. "Bilmiyorum, ben--"

Hep birlikte geri adım atmaya karar vermeden önce onun sözünü kesti. "Sorun değil. Prezervatif kullanacağım." Komodinin üst çekmecesini karıştırırken bir eli kısa süreliğine ondan ayrıldı. Küçük plastik bir kare çıkardı ve kolayca ulaşabileceği bir yere koydu.

Dikkatini hemen ona çevirdi, onu gövdesine çekti ve parmaklarını saçlarına batırdı. Ağzı onunkini buldu ve onu derinden öptü, dilini onunkine doladı ve tatlı kokusunun üzerine sinmesine izin verdi. Onu tekrar tekrar öptü, tekrar tekrar ve tekrar. Kız ona karşı eridi ve masumiyetinin tatlı hissi adamın içinde patlayarak onu sertleştirdi.

Kasıklarında kan birikti ve pantolonunun fermuarına doğru kabardığını hissetti. Onu sıkıca kavrarken acısını dindirmek için kıpırdandı.

Yavaş gitmeye çalıştı, onun için iyi olmasını sağlamaya çalıştı. Onu ne kadar istese de, *bu sefer* onun *için* olmasını istiyordu.

Elbiseyi omuzlarından itti ve yere düştüğünde, vücuduna bakmak için ağzını onunkinden ayırdı. Onun ruhani güzelliğini ya da onu ne kadar çok istediğini anlatacak kelimeleri bulamadığı için denemeye kalkışmadı.

Onu kalçalarından tuttu ve yatağın ortasında sırtüstü yatana kadar döndürdü, vücudu sadece iki küçük dantel parçasına sarılmıştı.

Ayağa kalktı ve botlarını, çoraplarını, kot pantolonunu ve boxer külotunu hızla çıkardı.

Bir dizini yatağın üzerine koyarak, çıtırçıtlak kadının yanına indi ve hiç tereddüt etmeden onu kollarına aldı.

Elini kızın yan taraflarında gezdirdi, krem rengi kalçasından başlayıp hızla kalçasına, belinin girintisine doğru ilerledi ve dantelle çevrili göğsünün üzerine geldi.

Yumuşak nefesi ve hızlanan nefes alış veriş, zaten kaya gibi sert olan shaftının ihtiyaçla nabız gibi atmasına neden oldu.

Komodinin üzerindeki lambaya uzandı ve onu yaktı. Odaya vuran ışık gözlerini kırıştırmasına neden oldu.

Nefesini içine çekti ve küçük bir panik sesi çıkardı.

Tekrar ona uzanırken onu yatıştırmaya çalıştı. "Şşş, her şey yolunda."

"Işığ, neden açtın?" diye fısıldadı.

"Seni göremedim," diyerek bariz olanı ifade etti, elleri göğüslerinin arasındaki kopçaya uzandı. Bardakları küçük, baştan çıkarıcı tümseklerden uzaklaştırdı, gözleri ortaya çıkardığı cömertliğe sabitlendi.

Boğazından keskin bir ses geldi.

Elaina o n u n açıkta kalan göğsüne baktığını gördü ve başını eğip bir meme ucunu ağzıyla kapatırken elmacık kemiklerinde kırmızı uyarılma lekeleri belirdi.

Açlıktan ölmek üzere olan bir erkek gibi emmeye başladı, eli diğer göğsüne gitti ve zevk, hızlı ve yoğun bir şekilde, kalçalarını yataktan kaldırıp ona doğru itti.

Boğazının derinliklerinden gelen iniltiyle göğsü titredi. Dudakları meme ucundan kalktı ve sesi teninin yumuşak tümseğine çarptı: "Çok güzelsin Elaina. Tanrım, çok güzelsin."

Ses tonundaki şefkatten kalbi sıkışarak ona cevap verdi: "Güzel olan sensin."

Adam onun sözleri üzerine ayağa kalktı ve bakışlarını ona dikti. Ona dikkatle bakıyordu ve kadın onun ruhunun derinliklerini görmeye çalıştığını hissetti.

Ondan saklayacak hiçbir şeyi yoktu. Sözlerini yineledi, "Bence güzelsin - seni ilk gördüğümde de güzel olduğunu düşünmüştüm," diye fısıldadı.

"Neden, bebeğim? Neden beni karanlıkta bıraktın?"

Özlemle ona baktı, kalbi gözlerindeydi, "Sadece hazır olmadığımı biliyordum ve sana hayır diyemeyeceğimi biliyordum."

Gözle görülür bir şekilde yutkundu. "Şimdi hazır mısın?" Yüzünü yumuşak, pembe bir kızarıklık kapladı. "Evet." "Tanrı'ya şükür."

Aşağı uzandı, kaba ellerini kalçalarına inene kadar yanlarında gezdirdi. Kadının külotunu çıkardı ve bir kenara fırlattı.

Bakışları kızın çıplak bedeninde gezindi ve yüz hatlarında sert bir memnuniyet ifadesi belirdi. Kendini tekrar onun yanına indirdi ve yavaş yavaş baştan çıkarma işlemine yeniden başladı.

Onu yavaşça öptü, elleri onun pazılarını sıkarken dili onunkiyile girdap gibi dönüyordu. Göğüs ucunu parmağıyla başparmağı arasında yuvarladı ve kadın usulca ağzına doğru miyavlamaya başladı. Elini kalçasında aşağı yukarı gezdirdi ve kalçasının üzerinden kaldırarak yumuşaklığını ona açtı. Parmağı kadınsı çekirdeğinin ortasındaki yumuşak kıvrımların arasından kayarak kaygan, ıslak klitorisinin üzerine indi. Kadın inleyerek ona karşı sarsıldı.

Ona sürtündü, parmağı klitorisi ile vajinasının yumuşak açıklığı arasında aşağı yukarı gidip geldi.

Islanmıştı.

Kadının yeterince ıslak ve heyecanlı olduğunu düşündü.

Parmağıyla yavaşça ilk boğumuna kadar içine girdi. Kız küçüktü ve iç kasları onu sıkıca kavradı. Kızlık zarının kısıtlamasını hissetti ve şiddetli, bölgesel bir memnuniyet bağırsaklarını dövdü.

Evet, ondan istediği buydu. *Bu ondan istediği şeyin başlangıcıydı.*

Kız inleyip etrafında titrerken parmağını dikkatle oynattı. Kızın çenesi tedirginlikle adamın yanağına çarptı ve adam dilini kızın ağzına sokup bekâretinin gücünü test ederken onu öpmeye başladı.

Kız acı içinde inlediğinde adamın alnından ter boşandı.

Orospu çocuğu.

Bu onun canını yakacaktı. *Allah kahretsin!* Gerçekten, gerçekten, onu incitmek istemiyordu.

Parmağını dikkatlice kaldırdı ve tekrar klitorisinin üzerine kaydırıldı. İhtiyaç içinde miyavlamaya ve ona karşı nefes nefese kalmaya başladı.

Onu acıyı hissetmeyeceği kadar ateşlendirmek gibi belirsiz bir düşünceyle, bacaklarını iki yana açtı ve aralarına indi.

Raul, Elaina'nın kalçalarını omuzlarının üzerine kaldırıp başını bacaklarının arasına soktuğunda Elaina şok geçirdi. "*Raul--*"

"Şşş, sakın ol, her şey yoluna girecek."

Adam kadının kıvrımlarını açıp ona bakarken, kadının titreyen parmakları adamın saçlarına gömüldü. Ona bakarken ihtiyaç, endişe ve uyarılma gördü, parmağı tekrar seksinin üzerindeki tomurcuğa düştü.

Zevk onu delip geçti ve utanç, onun diliyle onu kaydırmaya başlamasını izlerken tamamen kayboldu, tüm bunlar, omurgasını saran büyük dalgaları hissetmeye başlayana kadar klitorisini manipüle ederken, göğüslerinden aşağıya doğru akarak kadını çekirdeğini döven nabız atma ihtiyacına kadar.

Nefesi daha hızlı geliyor ve dilini üzerinde gezdirirken boğazından gelen sert hırlama seslerine karışıyordu.

Koyu, kadife kahverengi gözleri, kalçalarının arasındaki pozisyonundan onunkilere karıştı ve yüzündeki ifadenin onu uçurumdan aşağı iteceğini biliyordu.

Kadının kalçalarının arasında dizlerinin üzerine çöktü, prezervatifi aldı ve küçük paketi parçalamaya başladı.

Boyundan aşağı yuvarladı ve tekrar onun üstüne geldi, ağzı onunkine indi ve parmağı onun seksinin üzerindeki inciye doğru itti, onu on saniye önce olduğu kadar sıcak istiyordu.

O kadar uzun süre beklemek zorunda değildi.

Klitorisinin üzerindeki parmağı ve ağzındaki dili bunu yapmak için yeterliydi.

Kollarında çılgına dönmüştü ve adam onun patlamak üzere olduğunu biliyordu. Karın kasları şiddetli bir ihtiyaçla sıkıştı, boynundaki kaslar kasıldı, kendini onun kalçalarının arasına itti, dizlerini ayırdı ve bacaklarını beline doladı. Kalçalarının yumuşak, sert bir hamlesiyle onun bekâretini alarak, nerede durduğunu ve nerede başladığını bilmeyene kadar kendini onun içine itti.

Kanı damarlarında derin bir ilkel ritimle çarparken, onun ürpertici bir nefes aldığını hissetti ve girişinin dolgunluğunu emmesi için ona üç kalp atışı saydı. Sonra kasları onun etrafında kasılmaya başladı ve parıltının onu almaya başladığını hissetti. Onu okşamaya, kalçalarını içeri ve dışarı itmeye, iç kaslarının nabız gibi atan kasılmalarıyla aynı anda okşamaya başladı.

Dudakları tekrar onun dudaklarına kondu, kalçaları kadının içine doğru pompalanmaya başladı ve orgazmın bedenini ele geçirdiği anda bunu hissetti. Ona karşı çığlık attı, ses adamın dili ve ağzı tarafından boğuldu. Kollarında titriyordu ve adam onun içine doğru hücum etti, ereksiyonu son kan akışıyla doldu, içinde patlarken boşalması güçlendi, onu o kadar yoğun bir zevk uçuşumunun üzerinden takip etti ki, bu kadar uzun süre onsuz yaşamayı nasıl başardığını bilmiyordu.

Elaina kendine geldi, lambanın parlayan ışığı hiçbir şeyden saklanmasına izin vermiyordu.

Raul onun üstünde yatıyordu, hala içine gömülmüştü, onu ezmesini engelleyen tek şey dirseği ve ön koluydu, onu ondan ayrı tutuyordu, sadece nefes alabileceği kadar.

Zihni, aralarında geçenler karşısında yaşadığı şoktan dolayı çığlık atıyordu.

Bu normal miydi? Seks hep böyle miydi? Kesinlikle değildi. Kalp atışları yavaşça gerilerken dudağını ısırdı. Sığ, titrek bir iç çekiş çıkardı.

Sesi başının üzerindeki yastıktan gürledi, "Canını yaktım mı?"

Şaşırtıcı bir şekilde, hayır. "Hayır." Tek yapabildiği buydu.

Akşamın erken saatlerinde ahıra karşı yaşadığı hızlı orgazm onu seksin tam ve eksiksiz samimiyetine hazırlamamıştı. Raul Vega ile seks.

İsa.

O haklıydı. Hiç savaşma şansı olmamıştı. *Ona karşı hiç şansı olmuş* mıydı?

Beynine bir sürü görüntü hücum etti. Onunla ilk tanıştığı zaman, sert avuç içi elini tutabildiği kadar uzun süre tutmuştu. Yem dükkanındaki o gün, öfkesi ve kıskançlığı çoktan ortaya çıkmıştı. Benzini bittiği zamanki öfkesi. Çalışma odasında onu ilk kez öptüğünde. Bu gece, başı bacaklarının arasındayken.

Birdenbire her şey baş edemeyeceği kadar ağır gelmeye başladı. "Eve gitmek istiyorum."

OceanofPDF.com

ONUNCU BÖLÜM

Raul'un iri vücudu onun üzerinde sarsıldı ve içinde yeni bir hayata başladı. "Hayır."

Elaina inledi ve ellerini adamın omuzlarına bastırdı. "Nefes alamıyorum."

"Gayet iyi nefes alabiliyorsun," diye homurdandı, elleriyle yüzünü kendine doğru kaldırdı ve gözleri onun içini görmeye çalışarak gözlerini yuttu.

Kadın gözlerini adama karşı kapattı ve adam bu küçük meydan okuma karşısında boğazının altından hırladı. Konuştuğunda ses tonunda ipeksi bir uyarı vardı: "Gözlerini aç Elaina."

Adam onun üzerinde asılı kalmış, itaat etmesini bekliyordu. Göz kapaklarını, sadece istediği için açtığını bilmesine yetecek kadar uzun bir süre kapalı tuttu.

Güzel kahverengi gözleri ona doğru parlıyordu, derinliklerinden öfke ve kararlılık geliyordu. Dişlerini sıkarak konuştu. "Adil davranmıyorsun. Bir dakikaya ihtiyacım var, Raul. Bunu istemek *çok mu fazla?*" Ona doğru sertçe itti. "*Bırak beni!*"

Kadının öfkesi adamda karşılık veren bir duygu uyandırdı ve adam dikkatli olmayı tamamen unutarak kadından uzaklaştı.

Vücudu onu kolayca bırakmadı. Tekrar tamamen uyarılmıştı ve narin iç derisine sürtünmesi, gözleri yaşla dolarken irkilmesine neden olan acıya neden oldu.

"*Kahretsin!* Özür dilerim," diye ısırdı ondan uzaklaşırken.

Nefesini tuttu ve sırtını yatak başlığına dayayarak kendini oturma pozisyonuna getirdi.

Sırt üstü yuvarlandı, oksijeni ciğerlerine çekip çıkarıyor, onu tekrar yakalamak için duyduğu şiddetli dürtüyü fiziksel olarak bastırmaya çalışıyordu. Bastırılmış bir ihtiyaçla çenesini sıktı ve sessizce onu izledi. Kadının bakışlarının vücudunda aşağı doğru kaydığını gördü ve bulduğu şey karşısında gözle görülür bir şekilde sertleşti. Gözleri onunkileri ereksiyonuna kadar takip etti ve gördüğü şeyin onun için tehdit edici olduğunu biliyordu. Birkaç dakika öncesine kadar bakireydi ve şimdi

seks deneyimi yaşıyordu. Adamın aleti şüphesiz onun için korkutucuydu ve kirli prezervatif ve kan bir peri masalından çıkmış şeyler değildi.

Bu görmeye alışık olduğu bir şey değildi, aslında sikiinde herhangi bir tür kan gördüğünü hiç hatırlamıyordu. Onun kanı, bakiresinin kanı olduğunu bilmek, kışına hızlı bir tekme atmasına ve ne tür bir boktan geçerse geçsin, onun daha fazlasını hissettiğini fark etmesine neden oldu.

Ayağa kalkıp banyoya doğru yürüdü ve hızla temizlendi. Kasıklarındaki harareti dindirmek için pek bir şey yapmadı. Sıcak, ıslak bir bez aldı ve ona geri getirdi.

Onun yatağa doğru yürüyüşünü izliyordu, gözleri sanki saldırmak üzere olan bir yılan gibi onun tam anlamıyla kalkmış ereksiyonuna kayıyordu. Yorganı göğsüne doğru çekti.

Daha önce kendini bir pislik gibi hissetmediyse bile, kadının yüzündeki ifade bunu perçinlemişti. Asi siki için bir şey yapamıyordu ama eğildi ve boxer külotunu çekti.

Kalçalarının üzerine çektiği iç çamaşırından gözlerinde hafif bir rahatlama parıltısı gördü ve yatağın ona bakan tarafına oturdu.

Bir eliyle bezi tutarken diğer eliyle örtüyü kavradı ve yavaşça vücudundan çekmeye başladı.

Direndi. "Hayır."

"Evet."

"Yapabilirim," dedi ve elini beze uzattı. "Ben yapmak istiyorum," diye talep etti.

"Hayır."

"Seni eve götürmemi mi isteyeceksin?" Sesi keskindi. "Evet."

"O zaman bana bunu ver.

Lütfen." Bunu yapan

"*lütfe*n" oldu. Yorganı

bıraktı.

Gözlerini onun gözlerine dikti ve çarşafı yorganı yavaşça yatağın ayak ucuna itilene kadar vücudundan aşağı çekti. Yavaşça gözlerini onun çıplak bedenine indirdi.

Dizlerini nazikçe ayırdı ve yaptığı işin etkilerini gördüğünde yüzünde beliren çığ duygu, utanmasına yer bırakmadı. Adam bezi bacaklarının arasındaki kadınsı tümseğe koyup kanı, teri ve seks kokusunu yumuşak bir şekilde temizlemeye başladığında yüzünde belirgin bir gerginlik gördü.

Adam onun için bu hizmeti yerine getirirken Elaina tamamen konuşamaz haldeydi. Hissettiği her şey orada, gözlerinin önündeydi. Sahiplenme, tatmin, şefkat, *sahiplenme*.

Yüzü soldu ve omurgasının tabanından başlayıp uzuvlarını saran ince bir titreme başladı. Duygusal olarak sekse hazır olması, *buna* hazır olduğu anlamına gelmiyordu.

Kadın tedirginlikle boğazını temizleyince adamın dikkati dağıldı. Gözleri kızın gözlerinde sıcaktı ve vahşi bir iç ateşle parlıyordu. Konuştuğunda sesi derin ve amaçlıydı. "Teşekkür ederim."

Kızaran yanaklarını yumuşak bir öpücük kaplarken onun yüz ifadesini inceledi. Adamın bekâretini hediye ettiği için ona teşekkür ettiğini biliyordu. Onaylarcasına usulca başını salladı.

"Hâlâ eve gitmen gerektiğini mi düşünüyorsun?" Devam etmeden önce bir saniye bekledi, "Kalmanı istiyorum."

Elaina onun gerçek anlamını kavramaya çalışarak onu inceledi. İfadesi tedirginlikle bulanıklaştı ve varlığına ani bir ihtiyat ihtiyacı sızdı.

Adamın sadece bir gece kalmak istediğini sanmıyordu. Daha uzun kalmasını istiyordu. Ya da yarın gelir gelmez kalacaktı. Bu işte yeni olabilirdi ama saf değildi. Daha önce söylediği şeyi tam olarak yapmaya niyetliydi. Onunla tekrar ve tekrar ve tekrar yatmak.

Sonra ne olacak? Ne isterse, işte o. Şu anda nazik davranıyor olsa da, Elaina onu bunun standart çalışma prosedürü olmadığını bilecek kadar iyi tanıyordu. Elaina'yı bir şeyler elde etmesi için

Onun ne istediğini ve taleplerini yerine getirmek için kendi içinde bunu bulması gerekiyordu.

Eğer yapmazsa, bunu düşünemezdi bile. "Sanırım geri dönsem iyi olacak," dedi.

"Neden?"

"Sadece yapmalıyım. Yarın bir sürü soru istemiyorum. Yatağında uyanmak istiyorum."

"Burada, **y a n ı m d a** uyanmanı istiyorum," diye fikrini dile getirdi, ses tonunda kararlılık vardı.

Anlamasını sağlamaya çalışmadan önce kısa bir süre onu inceledi.

"Bunların hepsi benim için yeni, biliyor musun?"

"Evet, biliyorum, gezegendeki herkesten daha fazla biliyorum. Öyleyse neden kaçmak, bunu benimle paylaşmamak istiyorsun?" diye hırladı.

Öfkelendi ama duygularına hakim olmaya çalıştı. Sessiz bir sertlikle konuştu. "Şu anda içimde bir sürü duygusal saçmalık var. Yirmi iki yaşında hâlâ bakire olmamın sadece tesadüf olduğunu mu düşünüyorsun?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, kasları çelik gibi gerilmişti. Kaşları sert bir çatıklıkla bir araya geldi. "Bilmiyorum, neden bana söylemiyorsun?"

"Kendime biraz zaman ayırmam gerekmiyormuş gibi davranıyorsun. Yeniden toparlanmalıyım, banyo yapmalıyım--"

"*Burada* lanet olası bir banyo yapabilirsin Elaina." Devam etmeden önce kolunu banyoya doğru salladı, "Nasıldı anlat bakalım."

"*Neyin* nasıl *olduğunu* anlatayım mı?"

"*Sen* başlattın. Lanet soruyu sen sordun. Neden hâlâ bakirdin? Hiç fırsatın olmadığı için mi?"

"Gerçekten mi? Böyle mi düşünüyorsun?" Sesine şaşkınlık ve az miktarda kızgınlık karışmıştı.

"Sikeyim hayır. Bence seninle karşılaşan akıllı başında her heteroseksüel erkek üstüne çıkmak ister--"

Kadın nefesini bir solukta içine çekti ve adamın sözleri durdu.

Omuzları sertleşti ve ses tonu bir derece soğudu. "Bunun hakkında konuşmak bile istemiyorum. Neden o şekilde ifade ettiğimi bilmiyorum. Sadece çok fazla kimseyle çıkmamış olsam da bu gece yaptığımız şeyin benim için bir anlamı olduğunu söylüyorum. Ben yatıp kalkmam--evet, geçmişte fırsatlarım oldu--" Sözleri üzerine homurdandı ve devam etti, "ama asla doğru zaman ya da doğru kişi değildi--"

"Yani ben doğru adamdım ve bu doğru zamandı--"

"Belki de doğru zaman değil - beni buna sen ittin -"

Kolunu havaya kaldırdı ve homurdanarak şöyle dedi: "*İşte orada!* Biliyordum Bu boku bana karşı kullanacaktın. Sana söylemiştim."

"Sana karşı bir şey tutmuyorum. Sadece artık eve gitmeye hazırım. Kavga ediyormuşuz gibi davranan sensin. Ben sadece eve gitmek istiyorum." Üst çarşafı kaptı, şilteden uzaklaştırdı ve yataktan kayarak kıyafetlerini toplamaya başlarken kendi üzerinde tuttu.

"Elaina," dedi sesi kurnazca tehdit ederek.

"Eve gidiyorum Raul, yürümek zorunda kalsam bile." Ona sırtını döndü ve iç çamaşırını tekrar giymeye başladı.

"Bu senin eve gitmek istemenle ilgili değil. Bu *senin istediğin gibi davranmanla* ilgili," diye bağırdı.

"*Evet!*" diye bağırdı, arkasını döndü ve "sonunda, *tanrım*" diye mırıldandı.

Adam onun giyinişini izledi ve tehditkâr bir şekilde ona baktı. "Seni kalmaya zorlayabilirim," dedi nefesinin altında ateşli bir tehditle.

Başını kaldırdı ve yüz hatlarını bir ürperti kapladı. "Bu bir hata olur." Gözleri onunkileri aşılmaz bir bakışla dondurdu. "Sana söz veriyorum."

Raul bir gece önce onu bıraktığında Elaina yatağa düşmekten başka bir şey yapamayacak kadar yorgundu. Ama şimdi, birkaç saat kesintisiz uyuduktan sonra küvete uzandı ve ılık su ağrıyan kaslarını yatıştırırken önceki geceyi hatırladı.

Kamyonu kızın evinin önüne çekmiş ve motoru durdurmuştu. Ona döndü, parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve gözlerini saçlarında gezdirdi.

Konuştığında, sözleri niyetliydi, sorguluyordu, onun duygularını ölçmeye çalışıyordu. Parmakları onun üzerinde nazikti. "Ne istiyorsun, bebeğim?"

Adamın gözleri kızınkilere dolandı ve kız adamın sesindeki çıplak duygu ve bariz ihtiyaç karşısında nefesini tuttu. "*Bu*," diye yumuşakça cevap verdi.

Parmakları gerildi. "Açıkla."

Uzandı ve elini onun saçlarına dolanan elinin üzerine koydu. "Neye ihtiyacım olduğunu, ne istediğimi önemsemeni istiyorum," dedi.

"Umurumda," diye cevap verdi.

"Bence muhtemelen biliyorsun, ama bu ihtiyacım olduğunu *düşündüğün* şeyin altında saklı - benim için *istediğin* şey. *Senin* istediğin."

"Bencil olduğumu mu söylüyorsun?"

"Flaş haber, Raul. Sen bencilsin."

Elmacık kemikleri hafifçe renklendi. "Elaina--"

"Bencil bir insan olduğunu söylemiyorum, değilsin. İnanılmaz derecede iyi bir insan olduğunu biliyorum. Ama *bana gelince--*," durdu, yere baktı ve boğazını temizledi, "her ne sebeple olursa olsun-- istediğin şeyi istiyorsun ve ben *dahil hiç kimse* seni durduramıyor."

"Beni başından savmaya mı çalışıyorsun?" sesi keskindi.

"*Hayır!*" diye haykırdı.

"O zaman ne?"

"Biraz mesafeye ihtiyacım

var--" "Beni ekiyorsun."

"Hayır, değilim. Yakınından bile geçmiyorum. Eğer bu gece beni eve getirmeni sağlamamış olsaydım - içimden bir ses - bu aptalca gelecek - gitmeme asla izin vermeyeceğini söylüyor." Sesi kesildi ve adamın sessizce onu izlediğini, tek kelime etmeden onu sorguladığını gördü.

İddiasını çürütmeye hiç çalışmadı.

"Bu ciddi bir şey Raul. Bu bir oyun değil. Nasıl oyun oynanacağını bile bilmiyorum. Sana ait olduğumu sanıyorsun. Bu kadar çabuk mu? Seninle bir kez yattım ve senin için bitti. Bu geceden önce de böyle düşünmüştün. İzin verirsem beni çiğneyip geçeceksin."

Son cümlesinden sonra sarsıldı. "Seni ezmek mi? Ne oluyor, Elaina?"

"Gerçekten mi? Bu sadece seks değil. Bir ilişki istiyorsun. Ve iki yönlü olduğu sürece benim için sorun yok. Eşitlik."

Dudakları inceldi ve kaşları çatıldı ama kadının söylediklerini inkâr etmeye çalışmadı. "Tekrar soruyorum, ne istiyorsun?" diye tısladı.

"Seni tanımak için biraz zaman ayırmak istiyorum. Ben burada kalacağım. Seks yapmayacağız demiyorum. Sadece geceleri burada yatmam gerektiğini söylüyorum. Burada uyanmalıyım. Seninle kalmaya başlamak için çok erken ve birbirimizi her gördüğümüzde bu konuda kavga etmek istemiyorum."

"Beni *lanet olası* bir mahkemeye mi çıkarıyorsun?"

"Senin yanında kendimi rahat hissetmem için ihtiyacım olan şeyi bana vermek ister misin?" "Evet," diye gıcırdayan dişlerinin arasından kabardı.

"Yargılanan siz değilsiniz," diye yatıştırmaya çalıştı. "Biz yargılanıyoruz."

Onu kendine doğru çekti ve elleri çaresizce göğsüne düştü. "Bir süre senin istediğin gibi oynayacağız. Seni rahat bırakacağım. Ama *bu* bir ilişki Elaina. Bütün gece benimle anlambilim tartışabilirsin. Ama şu küçük vücudun *var ya*," bir eliyle onu kavrarken diğer elini belinin kıvrımlarında aşağı yukarı gezdirdi, "*o benim*. Bu tartışmaya açık *değil*. Beni anlıyor musun?"

Eli ikisinin arasına düştü ve bir göğsünün üzerine gelip sıktı. Gözleri ona meydan okurcasına parlıyordu.

Başparmağı göğüs ucunda ileri geri hareket ederken kalp atışları hızlandı ve sesi dondu. Kavrayışı sıkılaştı ve onun rızasını talep ederken hafifçe sarsıldı.

Sertçe yutkundu. "Evet," diye fısıldadı teslimiyetle ve adamın ağzı onunkinin üzerine düştü.

Elaina şimdiki zamana geri döndü ve küvetten çıkarken bir havluya uzandı. Ona ulaşabilmiş miydi? Onun anlamasını sağlayabilmiş miydi?

Gerçekten, bunu sadece zaman gösterecek.

Kendisine gelince; *onu istediğini* biliyordu. Sahip oldukları şey çok yoğundu ve paylaştıkları şeyin bir daha asla karşısına çıkmayabileceğini anlayacak kadar yaşlıydı.

Ama doğru olması gerekiyordu.

Erkeksiliği korkutucuydu. Onda bu kadar heyecan verici bulduğu şeyin bu olduğuna hiç şüphe yoktu. Ama aynı zamanda onu en çok korkutan şey de buydu.

İşe yarayacağını umuyor ve dua ediyordu. Seks bağımlılık yapmıştı. Çılgınca. *Çılgınca* bağımlılık. Tüm hayatını sadece onun sevgilisi olarak mutlu bir şekilde geçirebilirdi. Eğer--

Eğer mutlu bir orta yol bulabilirlerse.

Bunu yine sadece zaman gösterecek.

Tanrı'ya şükür, bunu başarmak için çok zamanı vardı.

Elaina bütün günü teyzesiyle birlikte partiden sonra temizlik yaparak geçirdi. Janie ona birkaç bakış attı ama hiç soru sormadı.

Bu konu onun için hâlâ çok yeniydi, bu yüzden Elaina herhangi bir ayrıntı vermedi. Yine de birlikte keyifli bir gün geçirdiler.

O akşam saat altıda cep telefonu çaldı ve ikinci çalışta cevap verdi. Ekrandan arayanın Raul olduğunu anladı. "Alo?"

Sadede geldi. "Ne yapıyorsun?" "Hiçbir şey, şu anda."

"Yemek yedin mi?"

"Hayır, henüz değil."

"Seni yirmi dakika içinde alırım."

Kibri doğuştan geliyordu; bunu değiştirmesini sağlayamayacaktı. Ayrıca, gitmek istiyordu.

"Tamam."

Arabayla geldiğinde verandadaki salıncakta oturmuş onu bekliyordu.

Adam yolcu kapısını içeriden iterek açtı ve kadın koşu bandına çıkıp koltuğa oturdu. Kemerini bağladı ve ona döndü.

"Hey," dedi usulca.

Kamyonu geri vitesine taktı ve ona doğru baktı. "Hey."

"Nereye gidiyoruz?"

"İki seçeneğiniz var--"

Sesinde bir gülümsemeyle araya girdi. "Mmm. *Seçenekler*. Şimdiden hoşuma gitti." Kıkırdadı ve elini okşarcasına kalçasında gezdirdi.

"Küçük pislik." "Ben mi?" Kızın gözleri çapkınca ona kaydı, sonra tekrar uzaklaştı. "Kesinlikle hayır."

Gözlerini tekrar yola çevirdiğinde gülümsemesi onaylarcasına genişledi. "Kasabadaki lokantada ya da benim evimde. Izgara yapabileceğimiz bifteklerim var."

"Gerçek bir randevu mu?"

Kamyon yoldaki çatala geldi ve ilçe yoluna dönmeden önce durdu. "Bunu ister miydin?" Adamın gözleri, kızın muzip ruh halini düşünürken hoşgörü yayıyordu.

"Evet." Gözleri şakacı bir şekilde onunkileri aradı. "Lokantaya gidip sonra--" Sesi kesildi.

"Ve sonra?" Elini kaldırdı ve kızın ipeksi çenesini parmaklarının arasına aldı.

"Ve sonra, park etmeye gidebilir miyiz?"

"Park etmek mi?" derken neredeyse boğulacaktı.

Aralarında yakıcı bir sıcaklık akarken gözleri birbirine dolandı. "Hiç gitmedim."

"Hiç mi?" diye sordu ona.

"Hayır, asla," diye yanıtladı.

Eğildi ve onu dudaklarından usulca öptü. "Bebeğim, eğer yapacaksan memnun etmek o kadar kolay ki, hiç endişeleneceğimizi sanmıyorum."

OceanofPDF.com

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Elaina kasabadaki tek lokantada Raul'un karşısındaki masaya oturdu. Etraflarındaki masaların neredeyse tamamı doluydu.

Adamın gözleri kızın yüzünde gizli cevapları ararken sıcaktı. Küçük beyaz parmaklarıyla oynarken eli masanın üstünde onunkine dolandı. "Bugün iyi misin?"

Gözleri adamın parmak uçlarındaki pürüzleri izlemekten, yüzündeki hararetili ve beklenti dolu ifadeye kaydı. Onun bu soruyla ne sorduğunu biliyordu. "Ben iyiyim," dedi sessizce.

Eli onun elinin üzerinde sıkıştı. "Emin misin? Dün gecedен kalan bir etki yok mu?" Başparmağı avucunun içinde ileri geri okşadı.

Elaina'nın utanç duyması gerektiği gibi saçma bir düşüncesi vardı. Ama hissetmiyordu. Ani ve her şeyi tüketen bir uyarılma, damarlarından kayarak kalçalarının arasındaki bir sıcaklık havuzuna indi.

Adamın gözleri kızinkileri delip geçti ve kız, adamın çenesi gözle görülür biçimde gerilirken ve derisi elmacık kemiklerinin üzerinde gerginleşirken aynı uyarılmışlığın yüz ifadesine de yansıdığını gördü.

Titrek bir nefes çekti. "Belki birazcık. Ama artık çoğunlukla geçti."

"Emin misin? O kadar *çok* kan kaybettin ki... Tanrım, bebeğim."

Elaina onlara ilgi gösteren biri olup olmadığını anlamak için hızla etrafına bakındı. Konuşmalarında tamamen yalnız olduklarını görünce rahatladı. "Raul, lütfen sessiz ol. Bunun normal olduğuna eminim."

"Sanırım öyle. Seni bıraktıktan sonra senin için endişelendim." "Bilmiyor musun?"

"Ne?"

Elaina şimdi utançtan kızardığını hissediyordu. "Ne kadar çok kanadım," diye o kadar alçak sesle fısıldadı ki, adamın onu duymakta zorlanacağını biliyordu. "Bunun normal olup olmadığını bilmiyor musun?"

"Hayır, bilmiyorum. *Tanrım*, bekle. Bana ne soruyorsun?" Gözleri parladı ve parmakları onunkilere dolanarak elini tamamen kavradı.

Adam onu incelerken kadın sessiz kaldı.

Konuşurken sesi sertti. "Senden önce hiç bakirem olmadı."

Zevk, keskin ve yoğun bir şekilde vücuduna yayıldı. Tam bu duyguyu ona aktarmaya çalışacaktı ki, gözleri adamın arkasından kendisine doğru gelen adamı gördü.

Bankadan Bay Reynolds'dı. Yüzünde bir gülümseme vardı ve masalarının önünde durdu.

Elaina başını kaldırıp ona baktı ve elini Raul'un elinden çekerken gülümsemek için elinden geleni yaptı. Bankacı Raul'un son sözlerini duymuş muydu?

İçini bir eziklik kapladı ama adam elindeki işe devam ettiği için bunun üzerinde duracak zamanı olmadı.

"Elaina, aramak için zaman bulmaya çalışıyordum. Eğer hala işle ilgileniyorsan Pazartesi günü başlamanı istiyoruz."

Başını sallamaya başladığında yüzü şaşkınlık ve zevkle aydınlandı. "Evet, efendim! Teşekkür ederim, bu harika olur." Heyecan içine işlerken, iki adamı tanıştırmayı gerektiğini biliyordu.

Tam bunu yapmak üzereydi ki, bunun gerekli olmadığını fark etti. Bay Reynolds belli ki onun kiminle birlikte olduğunu daha yeni fark etmişti. Raul'e elini uzatıp tokalaşmak isterken gözleri ikisi arasında gidip geliyordu.

"Nasılsın, Raul?"

"İyiyim. Sen

nasılsın?"

"İyi, gayet iyi," dedi diğer adam, en yeni çalışanını kasabanın sert burunlu ama en uygun bekârıyla *baş başa* bulmanın etkisinden kurtulmaya çalışıyor gibiydi.

Dedikodular buralarda çok yaygındı ve herkes onların Pazartesi günü işe gelmeden çok önce görüştüklerini biliyordu.

Bay Reynolds'a teşekkür etti ve onun uzaklaşıp tezgahı hesabı ödemesini izledi. Tekrar Raul'e baktı ve onun çatık kaşlarının sabitlendiğini gördü

ona.

"Aktif olarak iş aradığını bilmiyordum."

"Öyleydim ama artık değilim," dedi sesinde memnuniyetle.

Adamın kaşları çatıldı. "Bir işi neden bu kadar çok istiyorsun?"

"Bir işe *ihtiyacım var*."

"İşe ihtiyacın yok."

"Evet, istiyorum! Janie ve Brian'ı sonsuza dek sömüremem," dedi belirgin bir ürpertiyle.

Raul cevap vermek üzereyken aklına daha iyisi geldi. Zaten kışından ayrılmak üzereymiş gibi görünüyordu. Üzerinden yükselen buharı neredeyse görebiliyordu. Onun iş istemesine sinirlenmişti ama bunun kızdığı türden bir şey olduğunu anlayacak kadar da akli vardı. Bastırmaya çalıştığı tepki tam da bu yüzden onun yanında *rahat değildi*.

Kan tadı alana kadar yanağının içini ısırdı ve kızın elini tekrar kendi elinin içine aldı.

Ona en iyi gülümsemesini verdi. "Tamam, bebeğim."

Elaina, Raul'un yüzünde beliren duygu oyunlarına neredeyse kahkahalarla gülecekti. Gerginlik omuzlarını kavradı ve kendini o kadar sıkı tuttu ki kopacakmış gibi görünüyordu. Yüzü hüzünlü bir gülümseme taklidine bürünmüştü ama tamamen başarısız olmuştu. Durumdaki mizahı bastırdı ve onun nasıl karşılık vermeye çalıştığına odaklandı. Geri adım atması için ne gerektiğini bilemiyordu. İçinden zevk fişkırıyordu. Adam *deniyordu*.

Bunu ona verecekti. Skor

tutmuyordu. *Tutmuyordu*.

Yine de kafasındaki kara tahtada hayali bir çizgi belirdi.

Raul için bir puan.

Camlar buğuluydu ve kızın külotu ayak bileğinden sarkıyordu. Adamın kamyonetinin arka koltuğundaydılar ve adam bank koltuğunun ortasına otururken kızı kucakladığı bir pozisyonda üzerine çekiyordu.

Park etmenin sevişmek anlamına geldiğini sanıyordu. Yanılmıştı. Belli ki, onu baştan çıkarıp sonuna kadar götürmek anlamına geliyordu.

Baştan çıkarmanın pek de zor olmadığını itiraf etmekten utanıyordu.

Ellerini adamın omuzlarında kenetledi ve kendini onun üzerine indirmeye çalıştı. "Mmm," kendini onun üzerinde tutma çabasıyla bacakları titrerken küçük bir beklenti iniltisi çıkardı.

Yüzünden bir damla ter damladı ve "Kıpırdamadan dur ve prezervatifi takmama izin ver" derken kontrolünü kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

Mülkünün arka tarafındaki dar bir toprak yoldaydılar. Dışarısı karanlıktı ama ne yaptığını görmesine yetecek kadar ay ışığı vardı.

Ereksiyonu kalın, sert ve hazır bir şekilde nabız gibi atıyordu. Prezervatifi uzunluğundan aşağı yuvarlarken, onun dolgun penisini tuttuğunu görmenin inanılmaz seksi bir yanı vardı. Dudağını ısırdı ve gövdesini daha yakına itmeye çalıştı.

"Bebeğim, tamam, *şimdi*." Onu üzerine kaldırırken elleriyle kalçalarını ısırdı ve ipeksi tenini kavrayarak onu kendisiyle buluşması için aşağı iterken içine doğru itmeye başladı. Bacaklarını ayarladı, onu hafifçe hareket ettirdi ve sonra tamamen içine soktu.

Titreyen bir nefes çekti ve birleşmelerinden duyduğu şiddetli zevk onu tüketirken başını arka cama yasladı. Kadının keskin nefes alış verişlerinden gelen titreşimler adamın içinde yankılandı. Boynuna dolanan tatlı ipeksi kollarından, vücuduna saldıran titremenin kışkırtıcı hissi içine akarken nefesini dışarı verdi.

İç gıcıklayıcı beş kalp atışı boyunca birlikte nefes nefese kaldılar ve sonra adam onu kaldırarak ona binme hareketini tanıttı.

Kadın nefesini içine çekti ve adam bir vuruş daha yapmasına yardım etti. Ve bir tane daha.

Kız onun yerine geçip üzerine çıkıp inerken, onun için o kadar tatlı bir şekilde kremlenirken, dişlerini sıkıp yüzden geriye doğru saymaya başlamak zorunda kaldığında başına bir hücum hissetti.

Bir nebze de olsa kontrolü ele geçirdiğini ve daha fazla dayanamayacağını düşündüğünde, bir elini kızın çenesine koydu ve yüzünü kendisine doğru kaldırdı. Ağzı

Onun dudaklarına gömüldü, dudaklarını açtı ve aklını başından alan sıcak, ıslak, derin bir öpücük için dilini içeri daldırdı.

Çok yaklaşmıştı ama önce onun gelmesi gerekiyordu.

Kız onun dudaklarına yapışıp üzerinde dönerken, adam bir elini aralarına soktu ve kızın tatlı noktasını ovmaya başladı.

İpeksiydi, çok ipeksiydi ve onu sıkkan iç kaslarının birleşimi onun için çok fazlaydı. Son bir kan dalgasının onu kalınlaştırdığını, daha da sertleştirdiğini hissetti ve sonra zihni onu tüketen coşku dışında her şeye kapandı.

Ancak zevkin doruğuna ulaştığında, dağınık zihni onun da bunu hissettiğini fark etti.

Bir araya geliyorlardı.

İki hafta geçip gitti. Elaina'nın annesinin hastalanmasından bu yana geçirdiği en iyi iki haftaydı.

Zaman büyüleyiciydi. Günlerini yeni işini öğrenerek, akşamlarını ise Raul ile geçiriyordu.

Adam çiftlikteki işini bitirdikten sonra gelip onu aldığı anda ve o da kasabadaki işinden döndüğünde, dışarıda bir şey yapmak için güneş ışığı kalmamıştı.

Ama her gece gelip onu alıyordu. Ve her akşamı ya onun evinde yemek yaparak ya da kasabadaki lokantada akşam yemeği yiyerek birlikte geçiriyorlardı. Birlikte onun kanepesinde oturarak film izlediler ve genellikle birbirlerine dokunmadan, nefes nefese ve çıplak kalmadan filmin sonuna gelemediler.

İşinden hiç şikâyet etmedi ama ona ilk başta zararsız görünen yönlendirici sorular sordu. Ancak soru ne kadar lakayt olursa, cevabın onun için o kadar anlamlı olduğunu biliyordu. Sonunda ellerini havaya kaldırdı ve ona kıskanması için hiçbir neden olmadığını söyledi. *Sadece onu istiyordu.* Bu ifadenin içine işlediğini ve adamın üzerine neredeyse elle tutulur bir sakinlik geldiğini gördü.

Yine de her gece onu teyzesinin evine geri götürüyordu. Genellikle gerginleşirdi ama asla sözlü olarak saldırmazdı. Asla eleştirmezdi ama dik ve sert dururdu ve Elaina onun kendisini eve götürdüğü için asla mutlu olmadığını bilirdi.

Ama o yaptı ve kadın da ona kafasında puan verdi.

Son derece mutluydu. Onu memnun etmek için elinden geleni yapıyordu ve nedenini biliyordu. Onu istiyordu. Hem de tamamen. Ve bunu ona kanıtlamaya çalışıyordu.

Onun için gidiyordu.

Kesinlikle.

Kazanmak için.

Üç harika hafta sonra, Elaina öğle tatilinin sonunda bankaya geri dönüyordu. Bir saatin çoğunu küçük ilçe kütüphanesinde yoğurt kabı ve granola bar ile geçirmiş, interneti biraz online alışverişten daha önemli bir şey için kullanmamıştı.

Trevor kapıyı açıp dışarı çıktığında ve ona çarptığında kasabadaki tek bakkalın önünden geçiyordu.

Kollarında kimin olduğunu fark ettiği anda onu sabitlemek için uzandı.

Sırtışı bulaşıcıydı. "Hey."

"Hey."

Bir an birbirlerine sırttılar, sonra adam tekrar konuştu, sesinde hâlâ gülümseme vardı ve onu inceliyordu. "Raul Vega mı? Ciddi misin, Elaina?"

Boğazından küçük bir kahkaha patladı. "Evet, cidden."

Trevor ayıldı. "O iyi bir adam."

"Evet, öyle."

"Bütün bunlara sahip olabilecekken," ellerini ondan kaldırdı ve krema dolgulu bir çikolatalı çörekmiş gibi kendini işaret etti.

"Doğru."

Gülüştiler ve birkaç dakika sohbet ettiler. Saatine baktı. Dikkatli olmazsa geç kalacaktı. "Görüşürüz dostum, işe dönmem gerek."

Elaina ondan uzaklaştı ve o ters yönde ilerlerken yürümeye devam etti.

Bankanın girişine geldiğinde hâlâ gülümsüyordu ve Raul'un binanın ön tarafına yaslanmış, kollarını kavuşturmuş, kaşlarını çatmış bir şekilde onu izlediğini gördü.

Beklemediği bir anda ortaya çıkmasının şokuyla içi titredi ve bacakları titredi. "Burada ne yapıyorsun?"

"Burada bankacılık yapıyorum, Elaina. Şehirdeki tek banka burası." Sesi gergindi.

Yüzünü kaplamaya başlayan istemsiz sırıtışa karşı dudağını ısırıldı. Başıyla az önce geldiği yönü işaret etti ve ona "Bütün bunları gördün mü?" diye sordu.

Gözleri ona dikildi ve dudakları düzleşti. "Evet."

Gülümsemesi kazandı ve tüm ifadesini ele geçirdi. "Gerçekten mi? Trevor'ı gördün mü? Her şeyi gördün mü?"

Burun delikleri alevlendi. "Evet. Bütün o *lanet şey*," diye tısladı sesi.

Elaina ona doğru son birkaç santim yürüdü. Parmak uçlarında durdu ve kollarını onun boynuna doladı. Onun yakışıklı, erkeksi yüzünü inceledi ve daha derin bir duygu onu ele geçirdiğinde dudaklarından gülümseme düştü. "Seni seviyorum."

Elleri kızın çene çizgisine dolandı ve onu kafa derisinden tutana kadar saçlarını karıştırdı. "*Tanrım*. Sonunda." Gözleri onunkileri aradı. "Ben de seni seviyorum."

Eğildi ve kaderini mühürleyen bir öpücükle ağzını onunkinin üzerine koydu.

OceanofPDF.com

Sonsöz

Beş yıl sonra

"Mutlu yıllar, bebeğim." Raul, Elaina'nın arkasından gelip kollarını ona doladığında saat gece yarısını biraz geçmişti. Elaina ikiz yatağa sırtını döndü ve Raul'un kollarına sokuldu.

Sesini kasıtlı olarak sessiz tuttu. "Uyuyor mu?"

"Evet, sonunda kendini tüketti."

Üç yaşındaki kızının yumuşak, tüylü yanağına dokunmak için karısının yanından uzandı. Yanakları pembeydi ve uykusunda kesinlikle melek gibi görünüyordu.

Uzun sürmeyeceğini biliyordu. *Korkunç iki sendromu devam ettiği* için bir süredir onlara kriz geçiriyordu. Hızlı tombul bacaklarıyla kızları küçük bir terördü.

Raul, Elaina'yı elinden tutup bebek odasından dışarı çıkardı.

Kanepeye oturdu ve onu kucağına çekerek koruyucu elini şişmiş karnının üzerine koydu.

Bakışları birbirine karıştı ve tutuştu. "Yirmi yedi yaşında görünmüyorsun. Hâlâ bir genç kız gibi görünüyorsun. Seni ilk gördüğüm zamanki kadar güzelsin."

Kadın küçük, inanmayan bir kahkaha

attı. "Ben ciddiym," dedi.

Elini adamın yanağına götürdü ve baştan çıkarıcı gözlerini ona dikti. "Beni pohpohlamana gerek yok. Ben kesin bir şeyim, Raul. Bunu hâlâ anlamadın mı?"

"Kesin bir şey, *lanet olsun.*" Eli, bir sonraki bebeğinin güvenle sarıldığı gergin karnını dalgınca okşadı. "Beni çok zorladın bebeğim, unuttun mu? Hiçbir zaman kesin bir şey değildin. Teslim olmayacağını düşünerek ter döktüm."

Bakışları birbirini yakaladı ve tuttu. "Sana karşı koymak zordu," dedi.

"Aynen öyle. Olmak zorundaydım. Kaçma riskini göze alamazdım."

"Hiç kaçmak istemedim."

Onu öyle derin bir takdir ve sevgiyle izledi ki, aralarında titreşti.

Alnını onunkine yasladı ve elini aşağı indirip poposunun ipeksi yanağında sıkı.

Çenesini kaldırdı ve yüz ifadesi ciddileşti. "Ciddiyim bebeğim. Seni çok seviyorum. Hayatın kendisinden bile çok."

Adamın gözleri kadınıninkileri yuttu ve kadın midesinde onunla ilk tanıştığında hissettiği çarpıntının aynısını hissetti. "Ben de seni seviyorum."

Dudaklarını öptü ve hâlâ aklını başından almayı başaran tatlı baştan çıkarmaya başladı. Kulağına fısıldadı, "İzin ver kanıtlayayım."

Kadın da onu öptü ve "Yine mi?" diye sordu.

"Evet, yine. *Her zaman.*"

###

Yeni Çıkanlar için kaydolun: [Lynda Chance](#)

[Kitapları](#) Ayrıca hoşunuza gidebilir:

Diamondback Çiftliği Serisi Yazan: Anne Marie Novark

Doktor Stetson Takıyor- Birinci Kitap

Kovboyun Teslimiyeti - İkinci Kitap

Teksas'ta Yapılan Bir Eşleşme -

Üçüncü Kitap

Lynda Chance Yazarının Diğer

Eserleri Kovalamacanın

Heyecanı

Uyarı: Alfa Erkekler her yerde! Üç oda arkadaşı. Üç erkek.

Üç imkansız durum! Ashley Weldon, Ryan'ın

McKay ona başa çıkılamayacak kadar ateşli hareketler yapıyor! O ne kadar zorlarsa, Ashley o kadar geri çekilir. Ryan Ashley'i kovalarken, arkadaşı Gibson Jones da Ashley'nin küçük kuzeni Julie'yi sessizce takip etmektedir. Ateşli bir itfaiyeci, koruyucu bir kız arkadaş, biraz cinsel içerikli mesajlaşma ve bir ya da iki Corvette ekleyin ve işte size Teksas'ta Baştan Çıkarma, Houston Stili!

Ahlaksız Teklifi

Jenna Hardin, kısa süreli bir evlilik anlaşması içeren bir iş teklifiyle karşılaştığında tereddütle kabul eder. İşin sadece bir sis perdesi olduğunu ve kendisinin nihai meta olduğunu anlaması uzun sürmez.

Amerikalı Milyoner Tarafından Baştan Çıkarılmak (Birinci Kitap: Louisiana İlişkileri)

Banliyödeki hayat evcildir, cesur değil. Kaderin cilvesiyle şehre inen bekâr anne Jenny Babin, acımasız Richard Bergeron'un eline düşer. Richard, paranın zar atılarak kazanıldığı ve kaybedildiği karanlık bir yeraltı dünyasında yaşamaktadır. Jenny tutku, baskınlık ve karanlık ikna ile dolu erotik bir ilişkinin içine çekilir. Çok geç olmadan Richard'ın kontrolünden kurtulabilecek midir? Yoksa şehirde geçirdiği zaman hep hayalini kurduğu hayata mı dönüşecek?

Yatağa Şantaj (İkinci Kitap: Louisiana İlişkileri)

Baton Rouge polis memuru Jake Fontenot aylardır Amy'yi istemektedir. Onun evli olduğu izlenimiyle, sahip olamadığı kadın için sessizce acı çekmektedir. Boşanmış bir anne ve öğretmen olan Amy Sanford, bir polis memuruyla ilişki kurmayı reddeder. Beyaz yalanlar ve kaçamak manevralarla yakışıklı teğmenin ulaşamayacağı bir yerde durmaya çalışır. Karanlık bir gecede otoyol kenarında mahsur kalıp korktuğunda gerçeği öğrenir. İstedikini elde etmek için şantaj ve gözdağı kullanan adam, çok geçmeden onu kontrolü altına alır ve acımasız bir baştan çıkarma ve şehvetli ikna oyununa dahil eder.

Patron Tarafından Yatağa Atıldı (Üçüncü Kitap: Louisiana İlişkileri)

Renee Guillot daha iyi maaş ve sosyal haklarla yeni işine başladığında tek endişesinin iş güvencesinin olmaması olduğunu düşünür. Şeytanın vücut bulmuş hali için çalışacağını bilmemektedir. Birdenbire, cinsel baskı ve tehlikeli ayartmalarla dolu bir dünyaya savrulur.

Robert Thibodeaux kendi sekreterini işe almanın sıradan ayrıntılarıyla uğraşamaz. Bu yüzden yeni çalışanı işe geldiğinde, bir bakış bile bu işin asla yürümeyeceğini anlamaya yeter. Onu ofisinden çıkarıp yatağına almak kolay bir manevra değildir. Ama istediği tam olarak budur ve bunu gerçekleştirmesi sadece bir zaman meselesi olacaktır.

Kovboyun Kontrolü Altında (Çağdaş Roman)

Selena Taylor, ailesini Meksika'daki uyuşturucu kartelinin şiddetine kurban verdikten sonra büyükanne ve büyükbabasını bulmaya kararlı bir Amerikan vatandaşıdır. Teksas sınırını geçmek için kolay kısmı olarak ortaya çıkar. Neredeyse beş parasız ve baştan çıkarıcı derecede masum olan genç kız, kısa süre sonra kendini Travis Blake'in merhametine kalmış bulur. Travis çalışkan, kendi kendini yetiştirmiş bir çiftlik sahibidir ve hiçbir zaman sevgi ya da yumuşaklık nedir bilmemiştir. Kadınlardan tek beklentisi cinselliktir ve Selena onun çiftliğinde hiçbir çıkış yolu olmadan yakalanır. Selena onun kontrolünden kaçmak için planlar yaparken, Travis acımasızca ve metodik bir şekilde kontrolünü sıkılaştırır ve Selena'nın gitmesini imkânsız hale getirir. Bunu takip eden mücadele, saflığı tutkuya, erdemi ahlaksızlığa ve aşkı şehvete karşı koyan bir irade çatışmasıdır.

Şerif ve Masum Hizmetçi (Şehvetli, romantik, tarihi roman)

Becky Hamilton on dört yaşında yetim kalınca Waco'daki teyzesinin yanına gelir ve kasabanın düşünceli genç şerifi için yemek ve temizlik yapmaya başlar. Onun ham zekâsından hemen etkilenir.

Erkekliği ve gl kuvvetli oluşu, yıllar geçtikçe ve adamın dürüstlüğü ortaya çıktıkça hayranlığı aşka dönüşür.

Jake Cooper  uzun yıl boyunca güzel, küçük, yetim hizmetçisini görmezden gelmeyi başarır. Ama kadın, bir kızıdan bir kadına dönüşmeye başlayınca, Jake Cooper ona duyduğu şiddetli ihtiyaı daha fazla kontrol edemez. Bunca yıldır kasabayı korumak onun göreviydi, ama onu ondan kim koruyacak?

***Teksas'ta Baştan ıkarma: Mike ve
Megan (şehvetli Kısa Hikaye)***

Küçük kasaba kızı Megan için Dallas'ta hayat zaten yeterince heyecan vericidir. Ama Mike çalıştığı restorana girdiğinde, işler bir çentik atacaktır.

